

L'ESTEL

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

EL DIARI DELS MALLORQUINS

ANY XIII. NÚMERO 292

1er DE JUNY DE 1994

PREU: 200 PTS

En Justo, que durant onze anys fou gerent de Laboratoris Lasser a s'Arenal, s'ha establert pel seu conte obrint dues botigues de fotografia, una al carrer Perla, just davant el Minigolf dels dinosaures. Allà hi té el laboratori, on revela fotografies en una hora a més de vendre càmeres i material fotogràfic. Na Lluïsa, que també feina amb ell a Lasser, hi ha anat d'encarregada. El laboratori i botiga es diu EUROPHOTO BALEARS.

En Joan Vich i Llompart ha estat elegit president del Club Nàutic s'Arenal amb 282 vots, l'altre candidat, Damià Verger en va tenir 179. Amb l'elecció del nou president, comença una nova etapa pel Club Nàutic de s'Arenal, l'entitat sens dubte de més rellevància i poder d'aquest poble.

N'Antonina Pujol i Bosch, fou perseguida i vexada per una parella de la Guardia Civil, la setmana passada. Vegeu més informació a les pàgines interiors.

N'Esperança, que és casada amb en Justo, és l'encarregada d'EUROPHOTO BALEARS al carrer Berlín, de s'Arenal.

En Jaume Ginard és l'amo i el cuiner del Restaurant Curry del carrer de l'Arxiduc Lluís Salvador, de Ciutat. El frit a l'estil de Sineu i els farcits d'espinaç i marisc són les especialitats de la casa. Hi ha menú diari, a la carta s'hi pot menjar per una mitjana de 2.000 ptes.

Francesc Riera és el cap d'operacions de Netejes Inicials de la barriada de la plaça de toros de Ciutat. Una empresa que fa la neteja a la terminal de l'aeroport i als avions, netegen vaixells, bancs, oficines i escales de pisos.

ADMINISTRACIONES
GUILLERMO SUREDA

**DECLARACIONES
RENTA 93**

Comunitats de propietaris.
Lloguers. Assegurances generals.
Assessoria fiscal. Contable

Jafuda Cresques, n.º 1 - entl.º izq.
Tels. 20 92 18 - 29 99 96
Fax 29 99 96

07004 Palma

**ÉS MOLT
SENZILL!**

Telefonau al
26 50 05 i vos
enviarem **L'ESTEL**
cada 15 dies

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a totes les famílies de la barriada de la Plaça de Braus de Ciutat. Si vos ha agradat, telefonau al **26 50 05** i el vos enviarem cada 15 dies.

El Bar Can Vich, de la barriada de la plaça de toros de Ciutat, és el lloc on hi ha més truquers de Mallorca. Cada any fan un campionat de truc que dura mig any. Ara és a punt d'acabar el quart campionat.

• "Los árbitos ayudan al Barcelona porqué es un equipo de otro país", deia a TV3 un espectador al **Santiago Bernabeu** el dia del partit Madrid-Barça. Els espanyols saben que els catalans som d'un altre país; el que és trist és que no ho sapiguem nosaltres.

• I l'exemple, a ca nostra mateix: quan el Barça va perdre la Copa d'Europa davant el Milan, unes quantes dotzenes de presumptes antibarcelonistes —anticatalanistes— arribaren fins a la **Font de les Tortugues** i s'enfrontaren als seguidors barcelonistes —que a pesar de tot celebraven la festa— amb aquest crit: "No sois españolas, sois hijos de puta!"

• I és que el Barça és molt més que un simple club de futbol, i això els espanyols ho saben: ni una sola bandera espanyola hi havia a Atenes, com tampoc no n'hi havia cap a Wembley. Els italians, estranyats de veure **senyeres**, demanaven als seguidors barcelonistes per què les senyeres que lluïen tenien més barres que l'espanyola. Els catalans els responien que aquella era la seva ensenya. A poc a poc anam fent camí i a poc a poc ens van coneixent a Europa i al món sencer.

• Per cert, a Atenes hi havia una **penya barcelonista de Llubí**. Ho vàrem poder sentir per la televisió: un llubiner saludava en Nicolau Casaus, vice-president del F.C. Barcelona, amb aquestes paraules: "Som de Llubí, de Mallorca!"; i l'endemà ho vàrem poder confirmar llegint els diaris esportius, amb una fotografia de la penya llubinerera al complet.

• I seguim xerrant de futbol. El diari blavero *Las Provincias* va fer una **enquesta** demanant als seus lectors qui preferien que guanyàs la lliga: el Dépor o el Barça. Segons aquest diari tothom, però tothom, volia que el seu equip, el València, perdés davant el Deportivo de la Coruña. Aquesta enquesta es va veure desmentida a mitges amb l'enquesta de carrer efectuada pel Canal 9, en la qual es va veure que si bé és cert que n'hi havia que volien que el València perdés, n'hi havia més que volien que guanyàs, fins i tot n'hi havia que volien que fos el Barça el campió de lliga. *Las Provincias*, com n'Antoni Alemany aquí, sempre juguen amb un as amagat a la mànega i no se n'estan de dir mentides si aquestes són favorables als seus interessos. I, d'això, se'n diu periodisme!

• Els comerciants de la **plaça Fleming** es queixen perquè l'ajuntament no els fa cas. La xarxa metàl·lica que envolta el poliesportiu de la plaça és massa baixa i les pilotes surten espanyant els mostradors i

Xafarderies

les vidrieres; també té forats i ningú els adoba. Una llàstima perquè la conservació dels llocs públics és essencial, i no és cara si s'adoba d'hora.

• Els espanyols de devers s'Arenal varen estar molt contents amb la derrota del Barça l'altre diassa. Amollaren coets i bombes d'alegria. Aquesta gent, que no pot festejar el triomf del seu equip, perquè no juga, s'alegra de la derrota dels catalans, que tanmateix són els segons al Campionat d'Europa. Saben que els catalans no som espanyols, i això omple el seu cor d'odi.

• Contra el Milan hem perdut. No fa res! L'enemic no és la Llombardia. L'enemic és Castella i, a Castella, li hem guanyat amb l'ajuda del València. Visca el Barça i Visca Catalunya!

• **Quatre lligues** seguides hem guanyat als espanyols. Per què hem d'estar sotmesos a aquesta gent si som millors que ells? L'hora de la independència ha arribat. Ara és l'hora de votar partits mallorquins per anar a Europa amb el cap ben alt. L'any que ve, tots hem de votar partits mallorquins per tenir majoria absoluta al Parlament Balear.

• A Mallorca, no tenim futbol de primera, i sabeu per què? Perquè no tenim televisió autonòmica. I sense televisió no hi ha futbol, segons va dir no fa molt el president del Mallorca. En **Gabriel Canyelles** és el culpable perquè ha dit repetides vegades, i jo ho he sentit, que no vol una televisió autonòmica. Tampoc no vol emissores de ràdio ni diaris ni res en mallorquí. En Canyelles és un antimallorquí declarat i convençut.

El Barça, campio de la Lliga Espanyola.

Campiones de gimnàstica rítmica de l'estudi de ballet Tània, a la plaça Fleming de Ciutat, amb les seves professores.

Cal castigar el president del Govern Balear, senyor Canyelles, i el seu partit si volem pintar qualche cosa, tant en el món esportiu com en el món cultural. En Canyelles, com a bon espanyol i com a bon madridista, només dona suport a les coses forasteres. És ben hora de llevar-lo de cap del Govern, i hem de començar ara votant partits mallorquins a les pròximes eleccions europees.

• Perquè, per no tenir, aquesta comunitat autònoma nostra no te ni **himne**. Les bandes de música de Mallorca es reuniren en diada de germanor musical a Santanyí diumenge passat. Per cloure l'acte, tocarem l'himne de Santanyí, que era el lloc de trobada. La majoria de pobles de Mallorca tenen el seu himne, la majoria de nacions de la terra tenen el seu himne. La nació dels mallorquins no en té —d'oficial almenys—, ni en tindrà mentre governi aquesta gent del PP. Cal agranar-los cap a les tenebres exteriors i que no governin mai més a Mallorca.

L'ESTEL de Mallorca. El diari dels mallorquins. Editor i director: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Jaume Sastre i Font. Col·laboradors: Mateu Sastre i Joan, Joan Estades de Montcaire i Bisbal, Climent Garau i Salvà, Tomeu Martí i Florit, Miquel López i Crespi, Miquel Julià i Prohens, Joan Quetgles, Jordi Caldentei, Jaume Tallaferro, Bartomeu Mestre, Encarna Parreño. Depòsit Legal: PM-473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apartat de Correus 124. 07600 s'Arenal. Telèfons 265005-269941. Fax 753518.

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalam un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tif.: 72 14 25

L'esperit republicà

Cap a la independència (i VI)

Joan Quetgles Professor de Filosofia d'IB

Els aliats de l'exterior. Certament, no hi ha cap govern estranger que doni mostres d'estar mínimament compromès amb el catalanisme polític. Els governs, en general, no estan per complicacions diplomàtiques, i segueixen una política tradicional d'acceptar les pressions de l'ambaixada espanyola. No n'hi ha de catalana, d'ambaixada, per a intentar una contraofensiva diplomàtica. Però allò que intentaré fer veure és que hi ha grans potències, els interessos de les quals no s'avenen amb els de l'Estat espanyol. I que no seria gens estranya una convergència entre la línia estratègica d'alguna gran potència amb les aspiracions nacionals de Catalunya. Aquest tipus de convergència és la que es va donar, a final de segle, entre el moviment independentista cubà i els Estats Units.

No ens hem de cansar de dir que la classe dominant a l'Estat espanyol continua essent l'oligarquia tradicional, la dels grans propietaris; una classe que en cap moment va ser capaç d'endegar una revolució industrial. Tot i els canvis històrics, cent anys després del Desastre del 98, l'estructura bàsica tradicional en cap moment ha estat desfeta i retirada. Correspon a la d'un imperi espanyol molt minvat, en crisi d'identitat, i a la defensiva. Fa cent anys, per a uns ulls imperia- listes, encara eren de bon veure aquelles colònies de Cuba, Puerto Rico i Filipines. L'oligarquia es va mostrar incapaç de modificar l'estructura imperial; no va saber negociar una vera autonomia per a Cuba. Finalment, els Estats Units intervingueren directament i destruïren l'imperi ultramarí espanyol.

Actualment, Catalunya ha accelerat la construcció de l'estructura profunda que la separa d'Espanya i la uneix als grans fluxos de l'economia mundial. És la pròpia política econòmica de l'oligarquia la que empeny a la separació. A hores d'ara, no és possible que Castella esdevingui una gran àrea industrial; no pot reduir a Catalunya (PPCC) a la condició de colònia productora de matèries primes; tampoc a simple mercat importador de productes industrials castellans. L'oligarquia ha esdevingut el principal obstacle pel desplegament integral de Catalunya. I no només en el terreny de la política, de la llengua, de la cultura. També en l'econòmic. I si es podria pensar que en el primer terreny —el dels drets nacionals de Catalunya— les nacions del món es mostren poc interessades, no passa el mateix en el terreny de l'economia. Les grans potències industrials del món no estan gens interessades en sostenir els privilegis i els beneficis de l'oligarquia espanyola; i en aquest punt essencial, coincideixen els interessos catalans i els alemanys, posem per cas; en contra de l'estructura de domini de l'oligarquia.

L'oligarquia espanyola està espantada. Fa temps que té por d'Europa. Per una part jura i perjura la seva fe europeista, i per l'altra, d'amagat, mira de posar tot d'obstacles als fluxos europeus. Alemanys, holandesos, flamencs, francesos, suïssos veurien be un tren de gran velocitat que enllacés Perpinyà amb Alacant. Coincideixen amb els catalans. Però l'oligarquia es va reafirmar sobre ella mateixa, i va construir el TGV de Madrid a Sevilla! Ja ens teniu que els madrilenys podran anar a ballar sevillanes tots els caps de setmana. De Madrid a Sevilla, es a dir, el més enfora possible de les línies ràpides d'Europa. La intencionalitat de l'estratègia d'aquesta línia de tren és la de fer unes fortes inversions en modernització del transport de l'Espanya profunda; no respon a criteris de racionalitat econòmica. És l'imperi que té por d'Europa, de Catalunya, de les multinacionals. Té por i es vol reforçar. Però el temps transcorre al nostre favor. Les lleis que regulen l'economia de mercat també són a favor d'una major autonomia catalana en tots els ordres. Malgrat la crisi que afecta a l'economia mundial, en aquests darrers quinze anys hi ha hagut un creixement econòmic molt intens, especialment a l'àrea del Pacífic. Dic això per què aquesta intensificació dels fluxos de comunicació a tot el món incideix molt decisivament al nostre procés cap a la Independència. Com deia En Hegel, la veritat és el tot. Aplicat el mètode al nostre procés històric, hem de veure que les condicions del domini espanyol sobre Catalunya queden afectades pel procés de l'economia mundial dins el qual estem immersos. Aquesta és la por de l'oligarquia. Veu que l'esforç per marcar els seus interessos dins la seva àrea imperial és de cada vegada més insignificant. El percentatge de la població i de l'economia de l'Espanya estricta (Castella, Andalusia, Extremadura) dins el concert mundial és de cada dia menor. No és el cas que Catalunya segueixi un procés diferent. Però hem de veure que és Espanya la que manté l'estructura imperial, i és Catalunya la que vol defugir aquesta estructura. Es a dir, que Catalunya convergeix amb els grans fluxos econòmics i de comunicació.

No es tracta de cantar alabances de la raó instrumental, de defensar una suposada racionalitat del sistema capitalista. D'allò que es tracta es de veure que l'estructura imperial és aberrant; que el capitalisme, seguint la dialèctica de la destructivitat, escombra totes aquelles formacions socials desfades, retrògrades, que no encaixen dins la lògica del sistema. Aquesta seria, amics, la paradoxa: que el capitalisme esdevé, objectivament, el nostre aliat en la lluita contra l'imperi. Als Estats Units, a Alemanya, al Japó, a Holanda, a la Gran Bretanya, no els va l'estructura imperial espanyola. Volen una Catalunya més autònoma, més europea, més capitalista, sense els impediments feudals o neofalangistes.

En veu alta

La pau

Tomeu Martí i Florit

"El vertader camí cap a la benaurança rau en el fet d'anar a la presó i suportar-hi els sofriments i privacions en interès del seu país i de la seva religió". Són paraules de Mahatma Gandhi.

Dimecres 18 de maig, mentre tot el nostre país estava pendent de l'anomenat partit del segle (el futbol és la gran metàfora de la vida), es feia pública, finalment, la sentència que condemna el jove mallorquí Guillem Morlà a dos anys i quatre mesos i un dia de presó, pel "delicte" de negar-se a fer el servei militar, hem de suposar que amb l'esperança per part del jutge que la sentència passàs el més desapercebuda possible.

Poc deu importar, o gens, a Guillem que tinguem el segon millor equip de futbol d'Europa, o que la trentena de madridistes que varen anar a la Font de les Tortugues amb pell de milanistes (poc dies abans, amb pell de deportivistes, s'havien amagat) ens diguessin ben protegits pels policies —que ara ja van de blanc també— "no sois españolas, sois hijos de puta" (gràcies!). Molt poc li devien preocupar aquests fets que serveixen, metafòricament, per entendre tantes coses.

Uns dies abans, el dia de la vista oral, Guillem Morlà havia declarat en mallorquí, el jutge el va interrompre, va demanar a la fiscal si l'entenia i quan aquesta li va dir que sí, Guillem va seguir.

La fiscal va dir que l'entenia, però no, no l'entenia, Guillem parla el llenguatge de la Pau, la fiscal el llenguatge contrari, el llenguatge de l'Estat, per això l'han condemnat. L'Estat, els seus representants, parlen amb els seus formulismes, amb tota la seva parafernàlia i educació i fins i tot parlen de pau, però no poden entendre el llenguatge de la Pau.

Parlen de pau, però li volen posar tanques, parlen de pau i volen empresonar els que, en paraules d'Albert Einstein, són els pioners d'un món sense guerres i que, com diu Lluís Llach, són els millors lluitadors per la Pau.

Parlen de pau i volen tancar en Guillem Morlà, ignorants!

Elèctrica

Ceballos
Instal·lacions elèctriques i sanitàries
Carre Lleó XIII, 55 - B. Tlf. 42 88 47.
Mòvil 908638371. 07198 Son Ferriol

Yaco

Viver pròpi de canaris
Importació d'animals exòtics
Cans - moixos - peixos

Eusebi Estada, 113 - A
Tlf 20 53 23 Ciutat de Mallorca

TALLERES
A.I.N. (NEPOLA)

REPARACIONS DE L'AUTOMOBIL
GENERAL DIESEL I GASOLINA

ALTRES SERVEIS:
REPARACIONS DE
MAQUINARIA INDUSTRIAL
I MOTORS MARINS

Carrer Pons i Gallarza, 86. Tlf 75 29 36
07004 Ciutat de Mallorca

Aquest periòdic està realitzat
amb equips d'informàtica

Canon

Carrer de Jesús 34 baixos
Tlf.: 20 73 62 (5 línees)
Fax 20 40 29
07003 Ciutat de Mallorca

Revolta (i II)

Miquel Lòpez i Crespi

En un mes tot ha canviat radicalment. La gent està cada vegada més convençuda que no tornarà a viure com en el passat i que a partir d'ara es podrà organitzar a la seva manera.

La preocupació pels interessos col·lectius s'estén entre totes les capes de la població. Els pagesos han assegurat el proveïment de les ciutats si aquestes els ofereixen l'electricitat gratuïta. S'estableixen noves relacions entre el poble fins ara inimaginables. Mestres i professors podran vestir i portar sabates noves sense pagar. A canvi, oferiran una educació que no costarà res per als fills de teixidors i sabaters. Amb la col·lectivització dels habitatges ha finit igualment una de les preocupacions més grans del poble: poder pagar els terminis de les hipoteques bancàries o el lloguer mensual. De cop i volta, sense necessitat de fer hores extres per a respondre a tantes factures, les famílies descobreixen que poden sortir a passejar amb els fills, llegir un llibre, organitzar excursions per a visitar llogarets que només coneixien de nom. Es respira un sentiment de felicitat absoluta. Hi ha rialles, cançons pels carrers. Tothom està més tranquil en no haver de suportar tanta propaganda comercial per ràdio i televisió. La revolta ha mudat a fons costums establerts. Ningú ja no es casa de blanc! La gent se'n riuria. Ara són els nuvis, a casa seva, a la feina, acompanyats per la família, amics i coneguts, que es prometen amor sense necessitat de la intervenció de l'estat o l'església.

A Madrid la situació també ha agafat un caire favorable per a la revolta popular. Ahir mateix les darreres forces militars que encara restaven fidels al president portaren llur ferralla a reciclar (camions, tancs, canons). Tots els aparells de l'exèrcit de l'aire han estat requisats pels organismes sanitaris i educatius de la insurrecció. A partir d'ara serviran per transportar malalts. Qualsevol persona podrà viatjar sense que li costi res, de ciutat en ciutat, per a anar a la consulta del metge que hagi escollit. Les classes de geografia es faran damunt el terreny, perquè l'alumnat disposarà dels mitjans tècnics oportuns per a fer-ho.

Vista la situació irreversible que s'ha creat arreu de l'estat, el borbó, el president, tot el govern, els dirigents dels partits i els sindicats grocs, l'oposició de dretes, han tengut el temps just per a partir cap a l'exili amb el darrer avió que quedava.

La ràdio i mitjans d'informació, alliberats del control exercit dictatorialment per propietaris i consells d'administració bancaris, parlen de revoltes semblants arreu del món. A la regió russa dels Urals, comitès de base han proclamat també la república aconseguint així la independència envers Moscou.

El Comitè de Salut Pública (organisme renovable cada dia per allò de la corrupció del poder) aferma la seva autoritat efectiva per tot l'Estat. Han estat acollits amb gran alegria els darrers decrets revolucionaris que manen enderrocar bancs, casernes, edificis d'hisenda, policia, hotels que dificultin la visió de la mar... Totes les nacionalitats de l'Estat han declarat llur independència, i la bulla continua. A la Plaça Major, davant el monument a la Llibertat Eterna, la població ha fet jurament de defensar les conquestes socials aconseguides amb el seu valor i el seu esforç. En un emotiu discurs llegit per un representant de les Assemblees que donen suport al Comitè, s'ha explicat com, a partir d'ara, garantit per sempre el treball, abolit l'atur, en mans populars les finances del comú, ningú no haurà de patir pensant que no cobrarà la jubilació o no tindrà una sanitat adequada. La col·lectivitat vetllarà pel benestar general i tothom tindrà la seguretat de no ser estafat novament pel parasitisme forà.

La festa ha estat grandiosa. De Lluc han davallat la Verge damunt una somera endomassada i l'han vestida de punk mentre ballaven els cossiers d'Algaïda,

cantava madò Buades unes gloses ecologistes i trenta al·lots, vestits de dimonis, cremaven tones de lletres protestades.

El Govern a l'exili, instal·lat a París, ha comès un error gravíssim en enviar cap a les Illes les restes de la flota que encara li eren fidels. Els mariners, assabentats per llurs famílies del que veritat estava succeint, ansiosos per ajudar el poble revoltat, han detingut almirall i oficials de seguida que han vist la Seu, la Llotja i el Castell de Bellver. El Comitè de Mariners, elegit per les tripulacions dels vaixells, ha acordat posar totes les naus a les ordres de les noves autoritats revolucionàries. Desembarcats a Ciutat, han estat rebuts com a herois. Fàbriques i oficines han tancat. Tampoc s'han impartit classes a la Universitat. Tothom ha anat al moll per a celebrar aquesta incorporació de nous contingents a la històrica revolta. Després, per a commemorar la victòria del poble sobre multinacionals i polítics de saló, a la Seu —on encara no han començat les obres per a convertir-la en observatori astronòmic i museu de la ciència— s'ha concelebrat un acte revolucionari, i els blavets de Lluc, juntament amb les monges que han abandonat la inhumana clausura, han cantat un Tedèum impressionant amb música i espectacle de "La Fura dels Baus". La Sibilla ha emocionat la gent amb una superba interpretació de La Internacional i els Segadors. El silenci dins la Seu era impressionant, escoltant els himnes que havien provat de silenciar els vividors de la política i l'especulació.

Capitania General és ara el Casal del Poble, i al Teatre Principal, ocupat per comitès de barri i fàbrica, els presos han estrenat l'obra "La Cremadissa final" amb un èxit de públic com mai no s'havia vist.

Amb el país normalitzat, empresonats els especuladors i els responsables del malestar de la població, sense policies ni militars, el Comitè de Salut Pública ha fet avui una crida a la insurrecció internacional i al suport de totes les accions en contra dels opressors que hi hagi a qualsevol indret del món.

L'Assemblea General de Delegats per un Dia (car cal que el poder sigui rotatori i tothom el pugui exercir, si vol) ha començat a planificar una economia diferent a la dels cotxes —la crisi de la Seat obri a molta gent els ulls!—. En primer lloc, ja s'ha aixecat l'asfalt de molts carrers i s'han sembrat llegums, patates, arbres fruiters i rosers. A Mallorca, la part forana ha col·laborat d'una manera veritablement solidària amb els diferents organismes de poder popular a cada barri, contribuint amb els seus coneixements a organitzar la vida de bell nou. I fa goig veure com tornen a créixer els ametlers allà on només hi havia autopistes! El verd és el color de moda. Verd és tot el que pots entrellucar quan t'aixeques de bon matí. Quina diferència amb el passat més recent, quan vivies enmig del fum i els gasos de cotxes i camions! Ara, pels carrers on tan sols hi havia cotxes i asfalt, sucursals bancàries, edificis policíacs i hípers, hi veus créixer les tomàtiques, els alls, les mongetes i els clavells. Un Comitè de Sollerics s'ha encarregat d'ensenyar als meus veïnats el conreu dels tarongers. Assemblees revolucionàries de França ja s'han posat en contacte amb nosaltres i ens demanen intercanvi de productes. Nosaltres els hi enviarem taronges, i ells, a canvi, ens lliuraran el material —quaderns, pupitres, pissarres— que necessitem per a les nostres escoles i instituts.

Una revolta ecologista a les acaballes del segle XX, quan tothom donava per finida l'època de les revolucions! Ho veig amb els meus propis ulls i encara no ho puc creure. Quanta tinta no gastaren els gasetillers a sou del poder per a impedir el que ara és una realitat evident! Milers —milions!— d'articles verinosos escrivint en contra de qualsevol experiment d'auto-organització popular com hagués pogut haver-hi en la

història. Restaven com a posseïts, en èxtasi, cada vegada que fracassava una insurrecció. Tots encara recordam els rius de xampany que corregueren amb la derrota electoral sandinista! I quan el bloqueig internacional feia morir de fam el poble cubà... ¡com xerricaven a dojo en contra dels desastres del socialisme, de la fam a Cuba, sense parlar del cercle de ferro bastit per l'imperialisme nord-americà! Ara van capping, resant d'amagat a l'estampeta de Borís Ieltsin, esperant que els pugui salvar del terratrèmol revolucionari que sacseja el món. Ni el mateix tsar de les Rússies, escaparà de l'envestida que s'acosta! Masses famolenques a Moscou i Petrograd enderroquen les estàtues aixecades en honor del President Clinton i assalten hamburgueseries i locals de Coca-Cola per a fer-ne fogateres!

El canvi s'ha consolidat. Pareix que fa segles d'ençà aquell matí en què cremaven els bancs, les lletres de canvi, les muntanyes immenses de factures que ens feien malbé la vida. Avui mateix s'han cremat tots els diners per pròpia iniciativa popular. A partir d'ara hi haurà un intercanvi natural de les coses. Per un llibre escrit, l'autor podrà rebre el menjar, vestits i les sabates que necessiti. Per un determinats quilos de patates, el pagès obtindrà el que li faci falta. I més a més, per no avorrir la gent amb la mateixa feina sempre, els oficis seran intercanviables, tothom podrà mudar d'ocupació i mai no exercirà més de dos anys seguits un mateix treball.

Ara ja no us sabria explicar com va començar el nostre alliberament, quin motius concrets produïren els esdeveniments que acabam de viure. El que és cert és ja érem molts els que estàvem farts d'aquella absurda existència, de treballar per a pagar terminis sense un moment de descans, sense poder fruir una mica de la vida. La majoria decidí de cop dir "Prou!"

D'aquell govern que s'exilià no hi ha notícies, i les que arriben no interessin tampoc a ningú. Sembla que Felipe González sembla espàrrecs a París i Solchaga toca l'harmònica, demanant almoïna, en el metro de Londres. Ara nosaltres ja no tenim Govern, car en no ser necessari, el Comitè de Salut Pública fou dissolt. Hauríeu de veure Ciutat! No podríeu creure el canvi que s'ha esdevengut! Sense bancs, sense casernes, sense militars ni policies, tothom és igual i té el mateix. Moltes confessions religioses s'han modernitzat i ara prediquen nous evangelis —sense oblidar el Crist de les fuetades contra els mercaders, al temple!—. Marat i Robespierre són tan coneguts pels creients com abans ho eren la Santa PAGESA de Costitx o Sant Antoni d'Assís. Ningú no es pot aprofitar de la feina d'un altre. És el primer que ensenyen a les escoles als infants! Tot és verd. Els carrers són camps de verdura i llegums voltats d'impressionants arbres fruiters. Els turistes no es poden avenir del canvi que han trobat en tornar a Mallorca. Abans no trobaven ni una ombra per casualitat. Melicotoners, tarongers, llimoneres, albercoquers, magraners... Fins i tot hi ha unes bones vinyes (damunt els antics aparcaments de la Plaça Major) que fan goig de veure. I de les platges, què me'n direu... tot arena, ni un hotel. I el que és més importat i sorprenent: d'ençà el canvi no hi ha tornat haver mai més malalts! S'han acabat per sempre les malalties. Alguns experts diuen que aquest miracle ve donat per la tranquil·litat de la gent, ara que no ha de patir per pagar factures i terminis a fi de mes. En els hospitals és on es fa més evident la mudança d'època i circumstàncies. Metges i infermeres cuiden dels esclatasangs per corredors i cambres dels hospitals! Potser a causa de la calma en què ara vivim. Qui sap si per l'aire net que respirem, sense fum de cotxes. El cert és que la vida s'ha allargat i ja no veus aquells rostres crispats pel carrers. Els al·lots juguen a bastir escales que arribin als núvols!

Gaietà Martí: «Un crit profètic dins Mallorca»

Té 66 anys, és prim, té els cabells bancs, un poc geperut i amb una mirada penetrant reduïda a un sol ull des de la infantesa. És en Gaietà Martí i Valls, de nissaga xueta i de professió guixaire. Ens parla d'un cristianisme jueu que a través de la tradició oral s'ha conservat en unes poques famílies mallorquines.

Sabem que en Gaietà —de la mateixa manera que altres místics i humanistes mallorquins que, com Ramon Llull, la seva vàlua humana ha estat entesa més a fora de Mallorca que aquí— mereix ésser escoltat una vegada més per conèixer millor la seva història, un tros de la història de Mallorca.

Així que començam la nostra entrevista, demanant al nostre personatge:

— *Gaietà, on vares néixer?*

— Som inquer, vaig néixer a Inca l'any 1928, un 12 d'abril, però als dos o tres anys me davallaren a Ciutat; vàrem anar a viure a una casa de la plaça del Pes de sa Palla, al costat del Temple, antiga Casa Gran del Sanedrí dels jueus de Mallorca.

— *Tenc entès que ets autodidacte.*

— Efectivament; als nou anys vaig començar a fer feina com a mosset de ferrer i als catorze vaig començar a fer de guixaire, ofici que vaig exercir fins a la jubilació, que se va avançar a causa de la pèrdua de visió de l'únic ull sa que me queda; això fou per culpa del guix. Així que només vaig poder anar a escola devers tres setmanes; més tard vaig aprendre a llegir i escriure tot sol.

— *Gaietà, tan vinculat a un cristianisme autòcton mallorquí que al seu temps Ramon Llull va tractar d'entendre sense aconseguir-ho...*

— Cada època té la seva cosa. Ramon Llull se va posar dins la boca del llop, ell volia canviar la jerarquia; en el transcurs dels anys, se va convertir en un místic absorbit per la religió dominant, que era el catolicisme. A altres essers humans, dins d'aquesta organització religiosa, els va passar el mateix; no els deixaren donar una idea del que és el cristianisme. També ens passà a nosaltres, els cristians jueus, que és el primer cristianisme que varen dur els primers cristians israelites que vingueren a Mallorca quaranta anys després de la mort del rabí Jesús de Natzaret i que vàrem conservar de forma oral unes poques famílies mallorquines. (1)

— *Així que tu ets xueta.*

— Exacte, jo som descendent d'aquells israelites que seguien la Llei de Moissés i d'altres que seguien les ensenyances del fuster de Natzaret, i que foren perseguits per la Inquisició espanyola, que ens va posar el malnom de "xueta" perquè érem descendents dels jueus, tant els qui seguien la Llei Mosaica com els qui seguíem la Llei de Jesucrist. És evident, però, que el que cercava l'Església Romana amb aquestes persecucions era l'arrel cristiana dels jueus. I com l'havia de trobar, si el cristianisme sempre fou pobre, obrer i casolà?

— *Teniu documents que acreditin la persecució que estàs denunciant?*

— Jo no en tenc; que el Vaticà o l'Església Catòlica de Mallorca en tinguin és una altra cosa. Els meus fonaments no són a les escriptures, sinó en la tradició oral de pares a fills. Record el meu padrí, que de nin me parlava del Bon Jesús i quan li demanava si havia llegit alguna cosa sobre això me contestava que no. Que l'única Bíblia que tenia era dins la seva ment, la que vivia i la que se predicava. (2) D'aquesta manera vaig comprendre que els nostres avantpassats no podien llegir la Bíblia ni tampoc llegir la Torà, perquè estava prohibit.

— *Aleshores, com se pot retornar al cristianisme*

jueu, aquí, a Mallorca?

— Cal deixar ben clar que per sentir el Crist, l'Esperit Universal en nosaltres mateixos, no és necessari ésser jueu. Ara bé, aquesta Bona Nova ens la varen ensenyar, fou dirigida als pobres, als obrers, als esclaus. Als rics els va dir: "No se pot servir Déu i els doblers". D'aquesta manera, com els manaments s'inclouen en dos: estimar Déu sobre totes les coses i el proïsme com a tu mateix, aquell que s'enriqueix a costa dels altres no pot autotitular-se cristià.

— *Com és possible que sense ésser sacerdot, hagis predicat i fet feina de guixaire tota la vida?*

— A Jesús, el nostre paísà, ja el criticaven pel fet de predicar com un mestre, perquè això estava reservat als sacerdots. Ell va rompre aquesta llei humana i en va rompre moltes d'altres. Els sacerdots varen veure aleshores que Jesucrist havia trencat el vel de la ignorància religiosa i va permetre que tots els homes i dones que cerquen l'Esperit, que viuen en i amb Crist, el Gran Mestre, se convertien en apòstols i sacerdots de Déu. L'Església Catòlica i la Protestant jamai han comprès això. Sempre han posat una jerarquia per predicar als altres: uns que prediquen i cobren i uns altres que escolten i paguen.

— *Aleshores, poden els rics viure el cristianisme?*

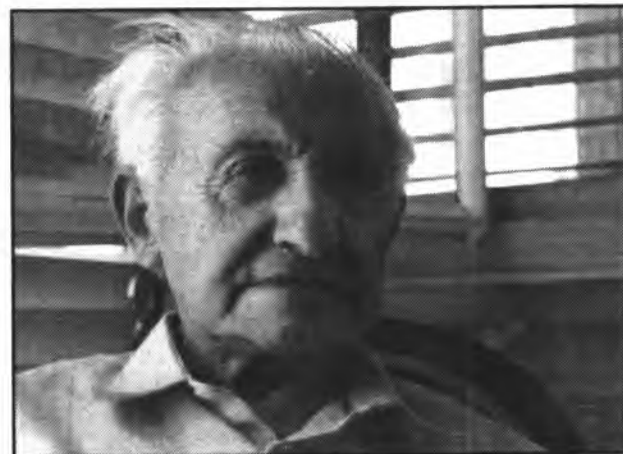
— Quan una persona vol seguir Jesucrist, no pot seguir arreplegant riqueses, ha de tornar a la pobresa senzilla del treball. D'aquesta manera, un empresari, un comerciant... si vol ésser cristià, no pot robar els beneficis de la feina dels seus obrers i enriquir-se damunt d'ells. Ha de repartir els beneficis entre tots. L'enriquiment dels uns sobre els altres és la causa de les guerres i de les revoltes que està sofrint la humanitat. Quan això passa, no se pot parlar de cristianisme ni de cultura ni de civilització, sinó de la llei del més fort.

— *Quin paper juguen les religions en aquest camp?*

— Mira, ara volen canonitzar na Cativa de Costitx. Per fer-ho, el Vaticà resalta la bondat d'aquesta dona que no sabia llegir ni escriure. Tothom coincideix en el fet que a través de la bondat s'arriba a la santedat. Aleshores, què fan tan de capellans, bisbes, cardenals i papes, estudiant i estudiant als seminaris i al final una dona inculta els passa davant al Regne dels Cels. És evident que els interessos del Vaticà són uns altres que els nostres, que són destapar el cristianisme pobre del Fill del fuster.

— *Com és possible que tu, un guixaire sense estudis, arribis a conclusions que intel·lectuals, teòlegs i historiadors no saben o que les callen?*

— És molt senzill: la tradició oral m'ha servit d'estudi teològic tota la vida. No ha estat així per a

molts de seguidors de Moissés, que s'han convertit en més papistes que el Papa. Molts de seguidors de Jesús s'ha refredat en les seves creences i han perdut tota connexió amb el cristianisme. Avui hi ha molts pocs cristians a la nostra illa. Allò que és important, és que tant els xuetaes com els qui no ho són comprenen aquest fet, que ha fet possible el renaixement de l'Església que va fundar Jesús de Natzaret.

— *D'això volíem parlar-te. Tu surts com a fundador de l'Església Pobra de Crist.*

— Jo no he fundat res. El que he fet és cridar ben fort aquest cristianisme de Jesús, tapat pel poder religiós des de fa mil·lennis.

— *Podríem dir que has llançat un crit profètic?*

— Exacte, i el que és més curiós és que sien els externs els qui ens hagin fet més cas. A Barcelona s'ha escrit molt sobre la nostra Església Pobra de Mallorca. Això és el que hauria d'entendre na Carme Riera, que escriu sobre els xuetaes. Això que passa a Mallorca és la repetició d'allò que va passar a Palestina ara fa dos mil anys.

— *I si el Bon Jesús tornàs a aquest món?*

— Això ho vaig dir als jesuïtes que me volien comprar, ja fa molt d'anys. Jo els vaig comparar la meua casa vella i petita amb els seus convents i les seves esglésies. Quan jo els vaig demanar on romandria Jesús si tornàs, me contestaren que ja en parlàrem un altre dia. Han passat molts d'anys i no els he vist mai més. I si Jesús tornàs ens sorprendria veure que els seus deixebles serien un ateu, una prostituta, un drogaaddicte, un gitano, un negre... És segur que, si tornàs al Temple, tornaria a cridar "cova de lladres, sepulcres emblanquinats", i altres coses d'aquestes. Jesús seria un *etarra* i miraria d'alliberar el seu poble. Jesús va dir que el seu regne no era d'aquest món. No obstant això, els seus representants volen ocupar els primers llocs de comandament i ataquen els pacifistes i els objectors de consciència, quan tots saben que Jesús ho era.

— *Agraïm les teves paraules i esperam que qualche dia surtin més Gaietàns que donin una empenta ben forta al cristianisme mallorquí.*

— Cràcies a vosaltres i a la revista L'ESTEL de Mallorca, i salut i pau a tothom. **Josep Méndez**

(1) L'any 70 de la nostra era, les legions romanes arrasaren Jerusalem i deportaren a les Illes Occidentals, entre elles Mallorca, molts israelites.
(2) El Concili de Trent va prohibir l'edició de la Bíblia en llengües parlades, només s'editava en llatí, fins devers l'any 1960 en què el Concili Vaticà II va donar permís per editar-ne.

TENNIS SON RIGO

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs

SERVICIO OFICIAL
OPEL

SERVIAUTO ARENAL S.A.

Carretera Militar, 185 - LAS CADENAS
07600 EL ARENAL - PALMA (BALEARES)

Tel. 26 81 11
Fax 74 32 77

Carretera Militar, 185 Ses Cadenes
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Parlem clar i llampant

Per Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

Al Principat s'ha creat un front pel plebiscit

Veient com caminen les coses que maneja Madrid, un front pel plebiscit que ha de conduir la nostra terra a la seva plena llibertat i sobirania s'ha constituït aquests dies al Principat. Com a patriotes i nacionalistes d'aquestes illes felicitem en Santiago Espot i deim, amb la cara ben alta: "Volem uns Països Catalans sobirans i vinculats a Europa, separats d'un estat intermediari que duplica els impostos dels ciutadans i dificulta la nostra peculiar vida política."

Lectors de L'ESTEL DE MALLORCA digau "sí" al front plebiscit (telèfon 93 265 73 76).

Mentre depenem de Madrid, ens haurem d'estrènyer un ou

Ha transcendit als mitjans de comunicació —i fins i tot, com és de suposar, en parla l'ESTEL DE MALLORCA— el cas de l'andritxola Antonina Pujol i Bosch, que per voler exercir, a la seva pròpia terra, el dret a parlar la seva llengua, aquella que li ensenyaren son pare i sa mare, hagué de suportar les vexacions d'un guarda civil foraster. És trist haver-ho de repetir una i altra vegada, però això, mentre depenem de Madrid, no tindrà remei i, com es diu parlant en mala criança, ens haurem d'estrènyer un ou. No és que tots els guardes civils, policies nacionals i guardes jurats de parla castellana sien tots ells enemics de la nostra terra i de la nostra llengua; ara, és un fet inqüestionable que la majoria d'ells creu que tenim l'obligació d'emprar el seu idioma, i ells el nostre no.

El vot útil dia 12 de juny

Dia 12 de juny se celebraran les eleccions al Parlament Europeu d'Estrasburg. Tothom pensa que són faves comptades que, a l'Estat dit espanyol, perdi aquestes eleccions el Partido Socialista Obrero Español. Si el senyor Felipe González Márquez tingués un poc d'allò que fa empegueir, després del que li han dit els seus compatriotes del Partido Popular i d'Izquierda Unida, senyors Aznar i Anguita, ja hauria presentat la dimissió del càrrec. De totes maneres, amb la baculada que rebrà dia 12, ho haurà de fer l'endemà. D'esser així, és més que segur la convocatòria d'eleccions anticipades a les *Cortes Generales* de Madrid.

Els patriotes i nacionalistes de Països Catalans —mentre la nostra pàtria natural hagi d'estar subordinada a una administració forastera— no crec que guanyem res amb un president del *Gobierno Español* anomenat Julio Anguita o José Maria Aznar (que, amb tots els meus respectes, és un cap quadrat qui no pot tragar ni ensumar la nostra llengua).

Dia 12 de juny de 1994 —per a les eleccions europees— els patriotes i nacionalistes de Països Catalans tenim un vot útil a fer; però no el de votar PP, PSOE o IU. Hem de votar partits nostres que ens conduiran al dia gloriós i triomfant de la proclamació de la nostra sobirania.

El "Govern Balear" a Sant Llorenç des Cardessar?

Llegint, l'altra dia de pagès, el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, número 34 del 19 de març passat, em cridà l'atenció un anunci de l'Ajuntament de la vila de Sant Llorenç des Cardessar. L'anunci en si mateix no té gaire importància ja que tracta d'una simple certificació del secretari d'aquella corporació municipal que dóna fe de la delegació del Senyor Batle de Sant Llorenç des Cardessar a favor del seu Primer Tinent de Batle; però el que és curiós és l'encapçalament de l'esmentat anunci: "Miquel Ballester i Oliver, secretari del Govern Balear de Sant Llorenç des Cardessar..."

I ara què passa? El Govern Balear ha traslladat la residència oficial a la vila de Sant Llorenç des Cardessar? O és que a Sant Llorenç des Cardessar s'ha instal·lat un nou govern que vol fer la competència al Molt Honorable President Gabriel Cañellas?

Per les seves obres els coneixereu

Consultats vint-i-un números del BOCAIB m'adon que els ajuntaments dels pobles d'Alaró, Algaida, Artà, Búger, Campanet, Campos, Consell, Costitx, Esporles, Felanitx, Inca, Manacor, Pollença, Puigpunyent, Petra, Porreres, Sant Llorenç, Sant Joan, Santa Margalida, Sóller i Vilafranca publiquen llurs anuncis en la nostra llengua, o sia —tant si volen com si no volen— en català; els ajuntaments dels pobles d'Andratx, Bunyola, Calvià, Capdepera, Deià, Fornalutx, Lloseta, Llucmajor, Montuïri, Santanyí i Santa Maria del Camí ho fan quasi sempre en castellà, que és la llengua dels forasters i del govern centralista i colonialista de Madrid; i finalment, els ajuntaments de Binissalem, Marratxí, Muro, sa Pobla, Selva i ses Salines tant els és figa com raïm.

Als primers, la nostra més fervent i entusiasta enhorabona. Als segons, recordar-los allò de "poble que renega de la seva llengua, renega de si mateix". (I sia dit entre nosaltres, em sembla vergonyós i preocupant que un ajuntament com el de Santa Maria del Camí, amb un batle que no és del PSOE ni tampoc del PP sinó d'un partit que es diu nacionalista com el PSM, figuri entre aquest apartat d'ajuntaments que publiquen llurs anuncis quasi sempre en castellà. O és que els escriptors de les Cases de la Vila de Santa Maria del Camí encara no han après d'escriure en la nostra llengua? I si així fos, per què no lloguen qual-sevol al·lot o al·lota dels que van ara a escola? Tots ells sí que saben escriure en català.)

I pel que fa als tercers, simplement aquesta cita bíblica: "Als tebis, els vomitaré".

Vegeu el model de família que ara ens alaba Madrid

Enguany és l'Any Internacional de la Família. Fent una peculiar interpretació de la llibertat individual i de consciència, la televisió del país governat, encara, pel senyor Felipe González Márquez, està col·locant dintre el mateix sac les famílies normals i corrents (o sia, com sempre ens havien ensenyat i ensenyaren als nostres pares i als nostres avis) amb els que practiquen el concubinatge més fastigós i altres associacions i unions molt més escandaloses i contràries —es vulgui admetre o no— a la llei de la Natura. El 14 de maig passat, al Telediari de les tres del capvespre, sortí una parella de jovenets; la que prengué la paraula fou la noia, per dir: "Ens hem aplegats i no pensam casar-nos. Per ara no volem tenir infants ni tampoc més endavant. Coneixem parelles d'homosexuals i de lesbianes i són molt amics nostres".

Cristians i creients del Principat, de les Illes i del País Valencià, com podeu veure i imaginar anam bé amb els que governen, avui, a Madrid. Ja sé que per ventura hi ha qualche nacionalista dels Països Catalans que creu ésser més progressista per defensar aquestes teories. Respect que cadascú faci el que vulgui i no m'agradaria retornar al temps de la dictadura feixista del franquisme quan, per qüestions de comportament sexual, es tallava les celles dels homosexuals; però, per favor, que no em presentin —com un model a imitar i seguir de "família" i parella normal— la convivència i cohabitació de dos marietes i de dues *tortilleres*, dotant-los, per més befa i afronta al seny i a la raó, dels mateixos drets jurídics que tenen les parelles heterosexuales que han passat pel jutjat o la vicaria.

I és que, de família, solament n'hi pot haver una. La que ha fet possible la nostra existència i l'existència dels nostres pares i demés avantpassats. La família formada per l'element masculí i l'element femení amb vistes a la continuació de l'espècie humana, o sia home i dona. La família que reconeix l'autoritat d'unes normes supremes i positives.

El contrari d'aquest tipus de "família" no és més que vuits i nous, cartes que no lliguen.

Anar a fer províncies

Julià Pere Rado i Garau

M'embafen.

M'embafen molt.

M'embafen tan i tan que des d'ara endavant no faig comptes tenir-los presents ni escoltar-los ni poc ni molt.

Són els nous Déus de la rancúnia o els petits reietons de la soll, que vénen —valga'm Déu!— a vendre's el que el botiguer de la profunda sapiència no ha pogut ni regalar.

Allà, a l'altre part de ca seva, on un temps no molt llunyà arrambaven la seva immensa caràtula al sou dels nous guanyadors, sempre hi feia olor de ferum i no els quedà més remei que anar a fer la grega.

Petits i petites rates de claveguera que embruten els llençols del poble amb el verí satinat de la cretinesa i l'egolatria superba dels contes de la felonia.

I des de l'etern desterrament, voluntari, abans que els traguessin, bolquen la metzina de la seva bífida llengua abans que el propi verí els emmetzini, i manipulen la història de la seva vida confont-la amb la del veí, solcant, amb rella de Satanàs, la planúria dels cervells, congriats per la mala bava dels que els pariren.

I volent ésser polèmics no s'adonen que tan sols són uns marginats dins la societat, i no perquè vulguin és perquè els rebutgen.

Ho torn dir m'embafen.

EUROphoto
BALEARES S.L.

- * Revelats de fotos en 1 hora
- * Pósters i ampliacions
- * Duratrans
- * Fotos d'estiu
- * Fotos de carnet i passaport
- * Venda de càmeres i accessoris

C/. Perla 2 i Berlín, 2

07600 s'Arenal de Mallorca

Tlfs. 49 13 04 - 49 13 14. Fax 491317

Andritxola vexada per la Guardia Civil

El passat dia 10 de maig, n'Antonina Pujol i Bosch circulava tranquil·lament per la via de cintura de Ciutat a vuitanta quilòmetres per hora, per la dreta i amb el cinturó posat. De sobte es va veure perseguida per un motorista de trànsit que la va fer aturar.

Sense dir ni bon dia, el guarda li va demanar la pòlissa de l'assegurança, quan la va tenir a les mans, n'Antonina li va demanar: — És això que vols? El guarda la va recriminar que davant la seva presència l'única llengua possible d'usar era el castellà i en cap cas el català, va seguir dient que aquell no era el document que volia, sinó el darrer rebut de la companyia asseguradora, que per desgràcia en aquell moment el tenia a ca seva.

El guarda no va voler comprovar, a petició de n'Antonina, que l'assegurança estava pagada, enrabiat per la persistència de la retinguda a no canviar de llengua. Li va comunicar que la manca del rebut de l'assegurança era una infracció per la qual la multaria, cosa que no va fer, i que li immobilitzaria el cotxe perquè era un perill públic.

La senyoreta Pujol vol expressar la seva disconformitat pel fet que, mentre tot això passava, mai no va ser atesa pel guarda, quan li reclamava que necessitava saber per què la tenia retinguda en un lloc on no tenia a l'abast cap mena de mitjà pel qual pogués posar-se en contacte amb un familiar. Ell ja l'havia avidada: "No te voy a contestar ninguna pregunta que me hagas en catalán", i a partir d'aquest moment començaren, per part del membre de la Benemèrita, tot un seguit d'infraccions: per començar li negaven un dret tan fonamental com és tenir-la informada de les faltes de què se l'acusava; li negaren també, de manera il·legal, el dret a l'ús del català en un lloc on aquesta llengua és oficial.

No passà gaire temps que l'esmentat agent l'arribà a amenaçar amb un to de veu que, en un moment de gran crispació, la va fer patir fins i tot per la seva integritat física. Ens referim al fet que davant la seva negativa a cedir en qüestions lingüístiques, li va dir que si pronunciava una sola paraula més en català, li

seguiria posant multes tot el matí i que per començar ho faria perquè, segons la versió oficial, circulava "con la placa de la matrícula delantera de forma que no són perfectamente visibles i legibles. Lleva la placa en su totalitat doblada".

Arribats a aquest punt n'Antonina li va dir que era molt clar que l'estava castigant injustament, perquè les lletres i els números de la matrícula eren perfectament llegibles i sobretot visibles. Tot això s'esdevingué després d'intentar intimidar-la amb la bravata que la multaria per altres motius: si la podia multar per altres motius, per què no ho va fer?, i si no ho podia fer, per què l'amenaçava?

Després de vacil·lar molt de temps, la menà al PRYCA, on immobilitzaren el seu cotxe durant una hora més.

N'Antonina es queixa que aquesta gent li va causar múltiples molèsties (i també a l'acompanyant que viatjava amb ella): dues hores retinguda, sense saber per què.

Quan la deixaren anar, un dels guardes li va demanar si els denunciaria per discriminació lingüística i abús d'autoritat, cosa que va sorprendre molt la protagonista del cas, ja que ningú mai afronta una escamesa amb por si sap que allò que ha fet és correcte. Està molt clar que ells mateixos se sentien culpables.

En resum: n'Antonina no pot consentir que li posin una multa, no per la infracció en si mateixa, sinó com a conseqüència d'exercir el seu dret a parlar català; i que a més se l'amenci i perjudiqui personalment. D'això, se'n diu delictes de vexació.

Tampoc no consenteix que una de les persones que teòricament treballa al servei del poble, atempti contra la seva llibertat i ho faci a través de la violència (en aquest cas, material i moral) per obligar-la a fer allò que no vol fer, o simplement allò que la llei no li prohibeix. D'això, se'n diu delictes de coacció.

L'afectada ha denunciat el cas al Cap Provincial de Trànsit, senyor Coromines, demanant-li que aquest agent sigui informat com més prest millor del tracte

Antonina Pujol i Bosch amb el seu cotxe. Remarqueu l'adhesiu CAT a la part posterior, motiu primer de la persecució de què fou objecte.

que ha de tenir envers tots els ciutadans. En tot cas, es reserva el dret a resoldre el cas per via judicial si no se li garanteix que uns fets com aquest no tornaran a passar.

Normalització lingüística

La llengua que parlem els indígenes d'aquesta illa, els més antics, dels qui encara en quedam molts malgrat que alguns ens voldrien eliminar, lingüísticament parlant, aquesta llengua no necessita normalització. No. Aquest nom despista la bona fe, és enganyós. El que la nostra llengua necessita és ajuda, una campanya d'ajuda lingüística. Això seria més real i més necessari.

La nostra llengua ha d'esser protegida i promociada pels qui tenen la responsabilitat política i el deure de fer-ho.

Diffícilment, però, se pot protegir la nostra llengua quan no hi ha voluntat manifesta de fer-ho.

És ben lamentable que no es tingui voluntat positiva per la llengua mallorquina, quan els qui tenen la responsabilitat de fer-ho han heretat aquesta llengua dels seus avantpassats.

També és de lamentar que no hi hagi voluntat positiva per part dels qui han estat acollits en aquesta terra i pels seus habitants. Una terra on han trobat respecte i ajuda i que, avui, ocupen càrrecs de responsabilitat i poder i no fan res per la nostra llengua maltractada, postergada, perseguida i reprimida pertot arreu.

Això se deu a interessos comercials, però sobretot a interessos polítics sectaris. A més, és atacada de les maneres més sofisticades. Així, des de l'estúpida presumpció de dividir-la, passam a la demagògia de les estadístiques enganyoses que diuen que gaudeix de bona salut, quan en realitat està agonitzant. Hi ha un greu exercici de cinisme quan s'amaga que la nostra llengua sobreviu gràcies al boca a boca que li subministram els qui la seguim utilitzant a la nostra llar i amb els nostres amics.

De vegades els enemics més furibunds són gent que la varen mamar i ara no l'empren ni per comunicar-se amb els fills, renegant d'aquesta manera de l'herència rebuda dels seus avantpassats.

Per part nostra, la protegirem i l'ajudarem, convençuts de la legítima raó que ens assisteix.

Si en aquesta defensa ens convertim en una mena de Cabrit i Bassa, la qual cosa no voldríem de cap manera, serà responsabilitat de les institucions que governen aquesta illa i de les persones que comanden. La història els en passarà comptes per no haver fet res de positiu en favor de la llengua dels mallorquins.

Ben prest tornarem a sentir les paraules: "Vergonya, cavallers, vergonya", que va dir el rei En Jaume als cavallers quan tornaven acovardits davant un envestida dels moros de Mallorca, donant d'aquesta manera mal exemple als seus soldats.

Aquest mateix mal exemple ens el donen els nostre governants i, malgrat això, la nostra gent conserva la llengua i els costums. **Pere Felip i Buades, de Santa Catalina**

Somnis

Josep Antoni Lòpez
Betxí (Plana Baixa)

Somnie despert,
moltes vegades,
—cada dia—
cerque la llibertat,
íntegra,
per a tot el país meu
—la terra catalana—
de Perpinyà a Oriola,
les Illes,
aprofite per saludar
aquelles i aquells
que tenen també
aquest somni, i lluiten...
allí, a Mallorca,
i per tot el País...
la lluita es perllonga;
farem realitat el somni?
encara es pot fer país?
obtidrem la independència?

Pense:
Açò depèn de cadascú de nosaltres,
de cada lector,
de cada català,
de cada catalana.
A Perpinyà, Lleida,
Barcelona, Eivissa,
Alacant, Mallorca,
València, Vila-Real...
A cada vila,
Hem de fer Catalunya a cada vila...

Sí, hem estat units,
però ara
—com a poble—
ens va la pell.
Recordeu amics,
la unió fa la força,
per nosaltres, els catalans,
pel País Català,
endavant,
que tinguem salut i ganes...
la llibertat s'ho val;
els patriotes catalans presos són l'exemple.
Els ho van donar tot.
Nosaltres —tu i jo—
no podem lluitar?
encara que no sia donant-ho tot,
sols un poc...
gota a got es fa gorg,
Catalunya necessita mans
per la llibertat i el nostre estat,
futur, encara possible...
A vosaltres amics
el País ens crida
per la terra, la llengua,
les muntanyes, els rius
i les valls i planes,
pel nostre País Català,
sempre tan dividit
sempre tant unit.
Sempre tant derrotat,
sempre tant constant...
tant fidel...

DE PART DE QUI ESTÀ EL SR. CAÑELLAS?

Antoni Martiàñez

Al nostre entendre, és francament deplorable l'actitud contradictòria del nostre President (?) Cañellas en referència a la seva ideologia fiscal.

Havent tingut la barra de votar inicialment, el 7 d'octubre de 1993, en contra de la cessió del 15% de l'I.R.P.F. a les Comunitats "Autònomes", amb quina autoritat moral es féu el defensor dels nostres interessos econòmics, en assistir a l'Assemblea General de la PIMEM el passat 3 de març, on va amollar les següents paraules: **"Las islas Baleares son las únicas de toda la Unión Europea que no tienen un tratamiento económico o fiscal diferenciado (...). Por eso, el Plan de Competividad que exige, pide, solicita y reclama un tratamiento especial (...) para favorecer una menor imposición sobre sociedades y beneficios"**.

Recomanem que memoritzi les declaracions del seu amo José Mª Aznar pronunciades a Viena dia 8 d'octubre de 1993, arran de l'esmentada cessió del 15%: **"¿Por qué el Gobierno se ha empeñado en romper el pacto constitucional?"**

A què ve ara aquest doble llenguatge? De què anam, mestre! Ja és ben hora, senyors del PP, que poseu les coses clares damunt la taula si no voleu que el poble mallorquí us doni un escarment el dia de les eleccions autonòmiques del 95, atesa la poca serietat i les impresentables contradiccions internes del vostre partit. Queda palès que votar partits d'àmbit estatal és fer retxes dins l'aigua. Quin sentit té, votar la sucursal d'un partit que no fa més que esperar ordres i oberir amèn-amèn les decisions de la gran central? ¿No seria millor votar partits nacionalistes mallorquins que, en comptes del que fan el PP-PSOE, prenen les decisions des d'aquí, i no des de Madrid, i defensen els interessos d'aquesta terra?

Sr. Cañellas! Tard o d'hora haureu de triar: o els interessos del vostre poble o els de l'amo Aznar.

**Ordinadors - Impresores - Xarxes
locals - Consumibles.
Venda a l'engròs - Servei tècnic
Manuel Sánchez Guarner, 1
Tlf.: 29 66 55. Fax 29 60 62
07004 Ciutat de Mallorca**

Editorial

VENTURA RUBÍ ES QUERELLA CONTRA JAUME SASTRE I MATEU JOAN

Ventura Rubí, el Tinent Batlle de l'Ajuntament de Sencelles pel PP, ha interposat als jutjats una **Demanda Civil de Garantia Jurisdiccional del Dret a l'Honor** contra Jaume Sastre, col·laborador de *L'Estel*, i Mateu Joan, el director de la publicació, als quals requereix una indemnització de CINC MILIONS de ptes. en concepte de reparació dels danys causats en la reputació pública i professional.

Les frases que han provocat la demanda són les següents:

1. Agost. 1.993: **"Ventura Rubí es vol untar amb l'aigua de la Part Forana". - "Ventura Rubí, tinent de batlle pel PP de l'Ajuntament de Sencelles, és l'especulador que es vol untar venent les aigües de tot el poble a EMAYA"**.

1. Setembre. 1.993: **"Ventura Rubí, un ofegat de deutes que necessita treure doblers d'allà on sigui. (...) Bona peça i no precisament de formatge que hi ha amb el Sr. Rubí. Segons fonts ben informades... està carregat de deutes i els embargaments se'l mengen viu"**.

1. Novembre. 1.993: **"Rubí tenia calculat fer duros a palades duent-se'n en benefici propi l'aigua de tots els sencellers. (...) Com està estret de per tot i no sap on girar-se de deutes i d'embargaments"**

El tinent de batlle i venedor d'aigua, Ventura Rubí, acusa Jaume Sastre com a articulista i Mateu Joan com a editor de presentar "a la opinió pública diversos artículos-comentarios que carecen del debido rigor informativo, sin asepsia ni objetividad alguna, pretendiendo el simple ataque y descrédito personal". De la demanda interposada es dedueix que el Sr. Rubí, també conegut pen Barrobí, està molt afectat i deprimat pels articles publicats a *L'Estel*: "de forma injustificada se ataca a nuestro mandante levantando gran revuelo, no sólo en la esfera íntima de la gestión que el Sr. Rubí realiza como Teniente de Alcalde del Ayuntamiento de Sencelles, sino también en el área personal y profesional, amén en el pueblo llano, al provocar los más variados comentarios en los distintos estamentos de nuestra comunidad así como de forma específica entre la población de Sencelles y profesionales con los que trabaja, lo que ha dado lugar que esta cuestión redundara en gravísimos perjuicios para el honor, estima, ámbito profesional, junto con el buen nombre público de mi principal".

En aquests moments de grans escàndols protagonitzats per alguns polítics corruptes com Luis

Roldan i en què fins i tot s'han publicat fotografies de l'ex-director de la Guàrdia Civil participant en una orgia (Vegeu *Interviú* 9 de maig de 1.994); en aquests moments en què polítics del PP (Luis Ramallo) s'exhibeixen fent el gest de la botifarra al Parlament espanyol o (Álvarez Cascos) fent desqualificacions d'altres adversaris polítics com El rey de las cloacas; francament que ara el Sr. Rubí -i qui diu Rubí pot dir Arturo Cadenas o González Ortea, tots ells polítics en actiu del PP-, acudeixi als tribunals en demanda de protecció a l'honor perquè li han dit que és un ofegat de deutes i a la vora han reproduït algunes -no totes- ordres judicials d'embargament publicades al B.O.C.A.I.B., no deixa d'esser una flagrant contradicció. Però, què passa aquí? És un delictes dir les coses pel seu nom? I pitjor encara, és un delictes reproduir els edictes signats pels propis jutges i on consten les ordres d'embargament contra Rubí per mal pagador? Nosaltres estam tranquils perquè sabem que res de tot això és delictiu i que, més ellà del dret a la llibertat d'expressió, existeix un dret que és el d'informació i tots els ciutadans tenen dret a saber què fan els polítics que viuen d'un sou públic i si una persona com Ventura Rubí no sap administrar ca se va i els seus béns, com pot administrar els béns de tot un poble? Aquesta és la qüestió. Quina autoritat moral té Ventura Rubí per posar elevades sancions econòmiques i exigir l'aplicació de la disciplina urbanística dins Sencelles si ell és el primer que es passa la legalitat pel folre dels calçons? Com tot un Tinent Batlle com Ventura Rubí pot exigir als ciutadans que afluixin la bossa i compleixin els seus deures fiscals si ell és el primer que no paga determinats impostos com el de circulació? És això justícia? Ara veurem quina sentència faran els tribunals.

PP-PSOE VOTEN CONTRA LA VISIÓ DE TV3 A BALEARS I PITIÜSES

(Redacció) La diputada d'ERC, Pilar Rahola, va mostrar la seva indignació quan CiU es va abstenir a l'hora de votar una esmena que pretenia garantir la recepció de les emissions de TV3 a les Balears, a les Pitiüses i al País Valencià. Pilar Rahola va manifestar que CiU només parla de Països Catalans amb afany electoralista, però amb la seva actuació política no demostren el seu compromís real amb els drets dels ciutadans del conjunt de la nació catalana. Rahola va criticar durament el PSOE-PP per haver votat en contra que TV3 es vegi al País Valencià, Balears i Pitiüses.

presenta aquest anunci i tindràs matricula gratuita

superforma ZEUS

GIMNASIO ZEUS AEROBIC (3 NIVELLS INTENSITAT - STEPS) FITNESS - MUSCULACIO FORMA I SALUT FISICA LLOGUER DE PATINS "IN LINE"

Gimnàs ZEUS, c/ Singladura 13, Ca'n Pastilla Tel. 26 22 14

Activitats del partit

PRESETACIÓ DE LA CANDIDATURA PER L'EUROPA DE LES NACIONS. - Dilluns, dia 16 de maig d'enguany, va ser present a Manacor el primer candidat català de la coalició Per l'Europa de les Nacions, Max Cahner.

Aquest home és el refundador del partit històric Acció Catalana, que es presenta a les eleccions al Parlament d'Europa en coalició amb dos altres partits catalans, Esquerra Republicana de Catalunya i l'Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa, i amb Eusko Alkartasuna, de Karlos Garaikoetxea, a més de Tierra Comunera, un partit nacionalista castellà antiimperialista i, per tant, reconeixedor dels drets nacionals de les diverses nacions ibèriques. Va obrir l'acte en Bartomeu Frau, president de la secció local de Manacor d'ERC.

En el transcurs de l'acte, Max Cahner posà de manifest la necessitat de reivindicar a Europa el reconeixement dels drets nacionals de Catalunya, amb les conseqüències que se'n derivin, com també de propugnar una política seriosa en defensa del medi ambient.

Max Cahner va declarar que l'eficàcia d'un parlamentari depèn més de la seva voluntat, de la seva decisió i de les seves ganes de fer una feina concreta, que no pas del nombre de diputats que pugui tenir el grup de què formi part. En aquest sentit, va fer esment especial de l'exemple de na Pilar Rahola, única diputada d'ERC al parlament espanyol, la dedicació i seriositat de la qual és a hores d'ara prou reconeguda arreu de l'estat.

Max Cahner va lamentar la importància més simbòlica que no pas real que molts de partits atribueixen al Parlament d'Europa.

Aiximateix, es va mostrar partidari d'un sistema electoral de llistes obertes, amb el qual els ciutadans puguin votar el diputat que vulguin, en comptes de votar, com ocorre ara, tot el bloc dels qui formen la llista, o tots o cap.

Entre altres estats europeus, va destacar Alemanya per la disposició a reconèixer sense reticències els drets de les nacions sense estat, atesa l'actitud favorable que ha mantingut fins ara amb els nous estats europeus que s'han proclamat de la caiguda del mur de Berlín ençà.

ERC DEFENSA SES COVETES. - En atenció a les instàncies d'ERC-Balears i Pitiüses, la diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya al congrés espanyol, Pilar Rahola, ha demanat al govern de l'estat que fa comptes fer el Ministerio de Obras Públicas, Transporte y Medio Ambiente "perquè no es vulneri a ses Covetes l'esperit i la lletra de la Llei de Costes".

La diputada també va demanar si és possible que a les Balears, "amb el mateix procediment que han duit a terme els constructors, l'Ajuntament de Campos i la Comissió Insular d'Urbanisme, qualsevol terreny situat dins els 100 metres suposadament pot ésser edificat".

ERC-Balears i Pitiüses

EMPRESARIS!

Si us anunciau a L'ESTEL la vostra empresa guanyarà doblers!

Bartomeu Frau, president de la Secció Local de Manacor d'Esquerra Republicana de Catalunya: «Lluitam per la independència de tot el territori català»

Bartomeu Frau, president de la Secció Local d'Esquerra Republicana de Catalunya, partit fundat al 1931, contituït a Balears al 1987 i format a Manacor l'any 1991, a la nostra ciutat agrupa una cinquantena de militants. Partit independentista, tindrà en les eleccions europees una fita per veurer quin es el seu nivell d'implantació a Mallorca.

- ERC té una certa fama de radical en els seus plantejaments: autodeterminació, insubmissió...

- Radical, si ho es dir el que pensam i no vendre-se a un electoralisme fàcil, sí. Però sempre hem defensat la consecució dels nostres objectius per procediments democràtics i per la defensa dels drets humans. Pel que fa referència a l'autodeterminació, per nosaltres és un dret inalienable que tenen tots els pobles, i com a tal no l'exigim, perquè ja el tenim. El que sí demanam és la independència. Respecte a la insubmissió, defensam el dret a l'objecció de consciència que és una objecció al servei militar i a la prestació social substitutòria ja que l'exèrcit actual es un provocador de guerres i un vigilant de la democràcia, paper aquest que no ens agrada.

- ¿Es ERC un partit català?

- No és un partit del Principat de Catalunya, sinó un partit nacional que té seccions a tot el territori de la nació catalana perquè creim que Catalunya no només son les quatre províncies del Principat. I així tenim seccions i simpatitzants des de Perpinyà fins a Alacant. La gent que formam ERC a Mallorca som d'aquí, som catalans de Mallorca, no som principatins instal·lats a l'illa. Som, per tant, gent d'aquí que s'ha afiliat a un partit nacional.

- Aleshores per tu els Paisos Catalans...

- Nosaltres lluitam per la independència de tot el territori català, de la República de Catalunya. A mi m'agrada més el terme "Catalunya" que "Paisos Catalans" per definir el conjunt de territoris que la formen. Fugim de plantejaments regionalistes que l'únic que fan es aprofundir les divisions. Lluitam des de una visió nacional, no regional.

- Quin és el vostre nacionalisme?

- Lluitar per constituir la teva nació en un Estat independent. El que sigui dins un Estat defensar uns particularismes es simple regionalisme que a la llarga no du en lloc, i inclús ens podem demanar si du a la consolidació de l'Estat. També s'ha de

tenir en compte que nacionalistes ho som tots. Uns, com nosaltres, volen la sobirania pròpia de la nostra nació. Altres partits, com el PP o el PSOE són també nacionalistes, però nacionalistes imperialistes, que es totalment rebujable i que el que fan es esvair altres nacions i borrar-les del mapa.

- ERC pareix que cada dia té més presència a Mallorca.

- Anam pujant, i de fet cada vegada tenim una major incidència, i ho constatam amb un major nivell de militància, d'actes, de seccions locals i de presència en el medis de comunicació. Aquesta implantació ens permetrà presentar-nos a les eleccions municipals a uns quant pobles i, naturalment, a les autonòmiques. De fet serem el primer partit independentista que ho farà.

- Vos presentareu a les municipals a Manacor?

- Està previst des de fa temps que ens presentem. Igual que ho farem a tots els municipis possibles, segurament a Inca, Felanitx, Palma, etc. Es important per qualsevol projecte la presència en totes les bases com són els municipis.

- A les generals els resultats d'ERC varen superar els 200 vots.

- Concretament 236, que per nosaltres varen ser uns bons resultats, i de fet varem tenir percentualment el major nombre de vots d'ERC a Mallorca. Per totes les Balears havíem fet unes previsions d'uns tres mil vots, que varen ser superats i ens permetren consolidar-nos com a partit. Ara necessitam presència institucional i per tant més vots, que esperam aconseguir.

"A Manacor a les eleccions generals varem tenir percentualment el major nombre de vots d'ERC a Mallorca."

- La primera cita electoral son les europees.

- A nivell de Balears i de Manacor són importants els vots perquè ens permetran assolir un nivell cap a les municipals i en elles esperam doblar els vots de les generals. Es important augmentar la presència dins Europa d'aquesta esquerra no dogmàtica, de la que forma part ERC, front a l'Europa dels mercaders jacobins. Es important tenir una veu dins Europa, com s'ha demostrat l'important que ha estat Na Rahola a Madrid, que ha sabut defensar molt bé els interesos nacionals, entre els quals hi ha els de Mallorca.

- El vostre creixament està cap a l'espai electoral del PSM?

- Si hem prèts vots al PSM es perquè aquest no ha sabut satisfer a aquets votans i qui ha de rectificar es ell. El que ha passat es que el PSM ha pedut tots els referents ideològics i nacionals i avui no es sap ben bé el que és. Però no es pot dir que tots els nostres vots venen del PSM, més bé pens que aquests són minoria. De fet a les darres eleccions varem augmentar de vots, a pesar del fort bipartidisme PP-PSOE existent i d'una campanya contraria al possible vot a ERC com era la del PSM amb "mos falten 2.000 vots" (per treurer un diputat). I així i tot ells varen augmentar també de vots.

- Es el PSM el vostre "enemic" dins un mateix espai polític?

- Es el rival. Els "enemics" son el PP i el PSOE que són partits espanyols. Tampoc és exacte que competiguem per un mateix espai polític ja que tenim un projecte d'esquerres i un projecte nacionalista cap a la independència, cosa que ells no tenen. Cosa aquesta que s'ha demostrat amb el pacte per les eleccions europees on el PSM va en una coalició de dretes, perquè de dretes es el partit de Pujol, Convergència i Unió, que defensa els interesos de l'Europa dels Estats; estimant més anar amb ells que en nosaltres amb que també va mantendre conversacions.

Llorenç Femenies
Binimelis (Perlas i Cuevas)

Benjamins de futbol sala del Club Sant Antoni Abad, de Son Ferriol. Feren primers al campionat que es va jugar al poliesportiu de Son Rapinya la setmana passada.

En Miquel Angel Rodríguez va fer la primera comunió a l'església del Camp Rodó. El dinar de comunió fou al restaurant "Es Surtidor" de Vilafranca. Foto Osuna

En Joan Diaz és l'amo de la botiga de computadores Soft Line Informàtica del carrer Rosselló i Caçador, de Ciutat. A més de vendre ordinadors i consumibles, fa classes d'informàtica i té un servei d'informació a empreses.

El nin Angel Serrano Solis fou batejat a la parròquia del Sagrat Cor, a la barriada dels Hostalets, el passat dia 23 d'abril. El sopar per celebrar l'esdeveniment fou a Cas Carboner de Montuiri. Foto Osuna

Partit de Participació Popular

Dia 10 de Juny a les 9'30, a la discoteca Fama de Santa Ponça tindrà lloc la presentació del PPP. Balls mallorquins, presentació de la Junta Gestora, i parlaments. Clourà l'acte en Joan Lluís Gamundí i Seguí. La festa acabarà amb ball

Cristalleria

ARXIDUC

VENDA I COL·LOCACIÓ DE VIDRE PLA I DECORATIU

C/. Arxiduc Lluís Salvador, 117 • Tel. i Fax: 20 70 46

Magatzem: C/. Jaume Ferran, 50 • Tel. 29 34 54

07004 Palma - Mallorca

SYP
SERVICIO Y PRECIO
SUPERMERCADOS

El supermercat d'aquesta barriada. Alimentació Fleming S.L. Carrer Guillem Galmés, 17 Tlf.: 200018. Fax: 201508. Ciutat de Mallorca

L'ESTEL
de Mallorca
EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA
Tel. 26 50 05

Matrícula 2 personas, UNA GRATIS

- * Aeròbic
- * Culturisme
- * Arts marcial
- * Escalada
- * Pre esports
- * Pre oposicions
- * Gabinet mèdic
- * Solàrium
- * Sauna

NOVETATS JUDO I KUNG-FU INFANTIL

GIMNÀS OLÍMPIC
Francesc Llinàs i Mariela Cuat
Carrer Reina María Cristina, 10
Tlf.: 75 39 09 Ciutat de Mallorca

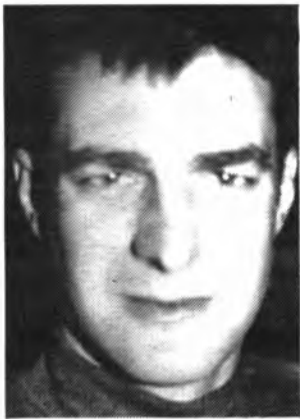
El prestigi en TV via satèlit, només té un nom:

LA BOTIGA DEL SATELIT
Número 1 en venda de material via satèlit
Avinguda Tomàs Vilanova Cortés, 22
Tlf 75 03 34. Fax 752287
07009 Ciutat de Mallorca

ELS MIRACLES D'EN JAUME JOAN BOVER!

Les mans que curen Donam massages biomagnètics a deportistes
C/. Joan Alcover, 10, entresol
Tlf.: 46 44 00. Ciutat de Mallorca

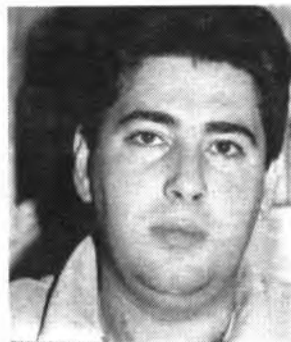
Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Joan Binimelis (Brodats Valldemossa). Això és injust! No hi ha dret a això! Hem de fotre en Canyelles a fora i posar el Govern de Mallorca votant PSM i ERC!

Matrimoni Reyes-Prados (La Botiga del Satèl·lit). Lògicament és injust. Això ho arreglarem tot d'una. Volem un anunci ben gros i ens volem subscriure a aquest periòdic.

Pere Ramis (taverner). Està mal fet. És una manca de respecte envers els mallorquins. Els mallorquins hem de pressionar amb manifestacions i exigir mitjans de comunicació en la nostra llengua.

Joan Ripoll (electrodomèstics). Això és injust. El Govern Balear ho ha d'arreglar. Hem d'insistir i obligar-los a posar mitjans de comunicació en la nostra llengua. Per nosaltres i pels nostres fills.

Mariano Hernández (taverner). Això és injust! Hem de votar partits nacionalistes mallorquins si volem que s'arregli aquesta injustícia.

Martina Plomer (Fils). Francament malament. Els mallorquins hem d'anar endavant. Hem de tenir ràdios i diaris en la nostra llengua.

Miquel Mesquida (jocs recreatius). Això és una brutor que ens fan als mallorquins. Aquesta gent del Partit Popular que comanda a Mallorca no estima els mallorquins. Hem de votar partits nacionalistes. Qualsevol partit que no sia el PP, si volem tenir mitjans de comunicació en català.

Maria-Jesús Ramos (Comercial Coliseu). Això no és just. Vivim a Mallorca i el que és normal és que hi hagi mitjans de comunicació en la llengua d'aquí. I això ho diu una castellana. Hem de votar partits mallorquins com el PSM, ERC o UM, que tiren per Mallorca.

Isabel Bestard (botiguera). Això no és just. Els qui comanden ho han d'arreglar. Hem de votar UM, que defensa lo nostro, si volem tenir mitjans de comunicació en català.

Jaume Gelabert (ascensors). Això no està gens bé. Els mallorquins estimam molt la nostra llengua. Hem de votar partits nacionalistes mallorquins, que defensaran lo nostro.

Francisca Costa (carnissera). Això és injust! Això és responsabilitat d'en Canyelles, que ho ha d'arreglar.

Josep Sastre (bar Es Taller). Això no està bé. Aquesta gent que comanda ho ha d'arreglar. Hem de votar partits mallorquins com ERC, PSM o UM, que defensen el que és nostre.

Antoni Morilles (pastisser). Això no és just. Hi ha d'haver emissores i diaris per als mallorquins i per als forasters. Quan es discrimina un col·lectiu, en aquest cas els mallorquins, llavors hi ha conflicte. Hem de votar partits mallorquins, partits d'aquí que defensin i protegeixin les nostres coses.

Manuel Castillo (Antenes Mallorca). Això és injust. Som a Mallorca i volem les coses en mallorquí. Hem de votar partits mallorquins com UM i PSM. El PP i el PSOE no interessen. No estimen Mallorca.

Pere LLadó (mecànic). Un desastre! Els mallorquins hem de defensar lo nostro. Hem de votar partits mallorquins que ens ajudin.

Bartomeu Pericàs (Balear de Repartiment). Això no està bé. Hem de defensar les nostres coses.

Baltasar Vich (taverner). Està mal fet! Per arreglar-ho hem de votar partits independentistes que rompin amb Madrid d'una vegada.

Maria-Lluïsa Seguí (Botiguera). Això no està bé. Nosaltres no som forasters. El Govern Balear ho ha d'arreglar, i si no ho fa votarem partits mallorquins com UM, PSM i ERC.

Magdalena Rosselló (Panda). Molt injust. Això ho hem d'arreglar entre tots perquè el Govern Balear se'n fot.

Bartomeu Terrassa (Assessor comptable). Trob que és injust perquè som mallorquí. Hem de votar partits d'aquí com ERC, PSM o UM si volem tenir mitjans de comunicació en mallorquí.

Joan Pizà (autoescola). Hem de canviar de govern votant partits nacionalistes mallorquins si volem tenir mitjans de comunicació en català.

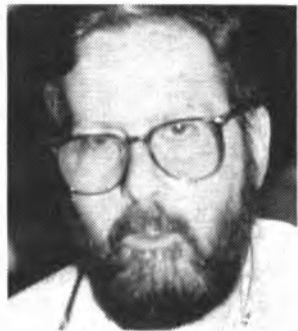

Joan Nieto (botiguera). No hi ha dret, a això. El Govern Balear té la paella pel mànec i ens fa perdre el mallorquí. Hem de votar partits nacionalistes que se sentin mallorquins i defensin lo nostro.

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Antònia Joan (professora de Català). Segons la Llei de Normalització Lingüística, el Govern Balear té obligació de facilitar mitjans de comunicació en català, i això no costa doblers, és a dir, costa el mateix parlar en català que en castellà a la ràdio. Hem de votar partits independentistes com Esquerra Republicana de Catalunya si volem comandar a ca nostra i tenir mitjans de comunicació en català.

Miquel Fuster (argenter). No és el que pertoca. Aquesta gent que comanda ens volen fer desaparèixer del mapa. L'actual govern no ho arreglarà, ho arreglarem nosaltres votant partits nacionalistes com UM.

Andreu Comes (plaça Fleming). El número d'emissores hauria d'estar més compartit entre forasters i mallorquines. Hem de votar partits mallorquins perquè l'actual Govern Balear no hi fa ni hi farà res.

Margalida Gamundí (botiguera). És molt injust. No pareix que estiguem a Mallorca. Quin desastre, déu meu! Hem de votar partits mallorquins com ERC, PSM i UM, a veure si ens arreglen aquest desgavell.

Bartomeu Sureda (empleat GESA). Si mateix hi podria haver qualche cosa en mallorquí. El Govern Balear ha d'afavorir mitjans de comunicació en la nostra llengua.

Gilberto Pereiro (taverner). Això no és just. Hem d'esser com els catalans, que tenen emissores i diaris en català. Hem de votar partits mallorquins com UM, PSM o ERC, que defensen Mallorca i les coses mallorquines.

Miquel-Àngel Salvà (Delta). Està clar que és injust! Hem de votar partits nacionalistes com UM, PSM i ERC, que constitueixin un govern per defensar Mallorca.

Francisca Colombàs (carrer Guillem Galmés). És injust. A Mallorca, hi vivim els mallorquins. Els polítics que ens governen estan venuts a Madrid. Hem de votar partits nacionalistes com Unió Mallorquina, que defensen lo nostro.

Antoni Florit (apotecari). Això no està bé. Hem de votar partits nacionals mallorquins que estimin les nostres coses.

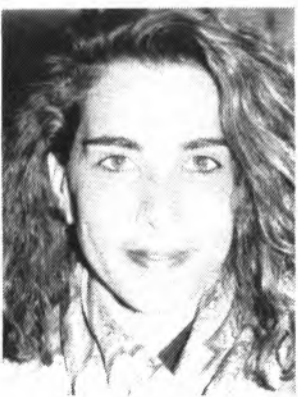
Maria Martorell (can Tomeu). Això no és propi d'un lloc on tots som mallorquins. Pertany al Govern Balear arreglar aquesta injustícia. A l'hora de votar, me replantejaré qui he de votar.

Eduard Mates (Balmes). Totalment injust. N'hi ha d'haver la meitat en mallorquí. Hem d'exigir al Govern Balear que arregli això.

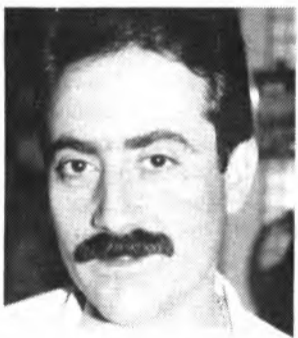
Maria-Antònia Bautista (Botiga d'ocells). No hi ha dret! Som mallorquins i estam a la nostra terra. Aquí tenen més drets els forasters que nosaltres! Hem de començar a votar partits mallorquins. Hem de votar Unió Mallorquina si volem tenir qualche cosa en mallorquí.

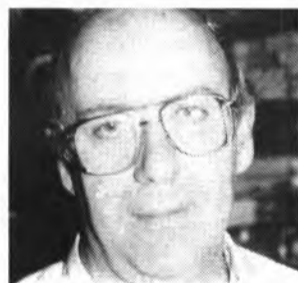
Paloma Moyano (empresària). Ho trob molt malament. N'hi hauria d'haver dasset per als mallorquins i una per als forasters, i això que jo som forastera. Hem de votar partits nacionalistes mallorquins com UM, que defensen Mallorca.

Joan Palmer (subministres informàtics). És una vergonya. Som a Mallorca i no tenim res en mallorquí. L'actual govern no arreglarà res. Hem de votar partits mallorquins com el PSM o UM i canviar de govern.

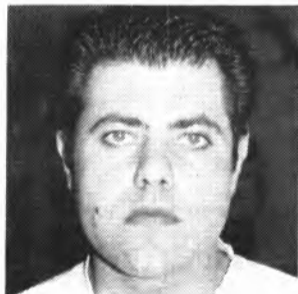
Josep Martínez (Euroesport). Aquestes grans superfícies destrossaran el comerç mallorquí. El PP no ens estima gens. No els tornaré a votar.

Antonio Pavon (electricista). Això és injust. Hem d'exigir al Govern Balear que arregli aquesta injustícia; si no ho fa, hauré de votar partits nacionalistes mallorquins.

Margalida Torrents (carrer Guillem Galmés). És injust. Hem de votar partits com Unió Mallorquina, que ens estima i estima lo nostro.

Jaume Ribes (agent de viatges). Això no està bé. Els qui comanden passen d'aquest tema. Els empresaris hem de donar suport als mitjans de comunicació en català amb els nostres anuncis i subscripcions.

Mercè Salom (Obelisco). És injust. El govern del PP no vol res en mallorquí. Hem de votar partits nacionalistes com UM, que estimen lo nostro.

Roser Petrus (botiguera). Això és injust. El PP és un partit feixista que està a favor del castellà. Hem de votar partits mallorquins que defensen les nostres coses.

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Joan Nèpola (mecànic). Això és injust. Fan no res als mallorquins! Ho hem d'arreglar votants partits nacionals mallorquins, res de partits forasters com el PSOE o el PP.

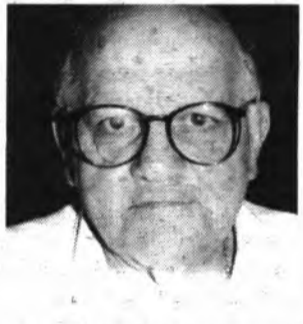

Joana Puig (bugadera). Els de fora ho tenen tot, i els mallorquins que es morin. No hi ha dret! Aquesta gent que comanda no ens estima. Hem de votar partits mallorquins com UM, que estimen Mallorca.

Caterina Roser (Silueta). El Govern Balear no estima gens els comerciants mallorquins. Jo no els votaré més, aquests que comanden. Votaré partits mallorquins com ERC o PSM.

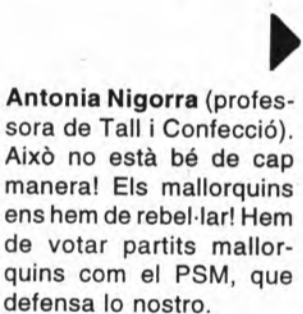
Antoni Munar (apotecari). Jo diria que és injust. La societat civil ho ha d'arreglar fent anuncis als pocs mitjans de comunicació en català que hi ha a Mallorca.

Antoni Tries (carnisser). Mal fet! Les nostres emissores han d'esser en mallorquí! Hem de votar UM, que defensa Mallorca.

Francesc Gallardo (forner). Això és injust! Som a Mallorca i hem de votar partits nacionals mallorquins que estimin aquesta terra.

Antonia Nigorra (professora de Tall i Confecció). Això no està bé de cap manera! Els mallorquins ens hem de rebel·lar! Hem de votar partits mallorquins com el PSM, que defensa lo nostro.

Des del Continent ens fan costat

Una associació de nova creació a la comarca del Ripollès ens envia uns centenars de signatures en suport de la nostra revista i una carta que reproduïm amb molt de gust:

Benvolguts amics de l'ESTEL: Veient la foscor i la poca gosadia de les nostres pobriques institucions polítiques per a defensar el món de la catalanitat i la llengua i sentir-se'n orgullosos, hem engegat una campanya a la nostra comarca del Ripollès en recolzament de la vostra publicació. Perquè continueu amb grans ànims i perquè sapigüeu que de tot arreu dels Països Catalans estimem i apreciem en molt el que feu.

La nostra associació "La Tira, artistes, culturals i associats" mantindrà aquesta campanya en pro de la vostra publicació tot aquest any 1994. Ahora com associació ens hi fem subscriptors. Endavant doncs, que sou els més clars i millors! **Santi Llagostera** i 209 signatures més

La llei diu així

Títol III. Dels mitjans de comunicació social.

Article 27. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de promoure el coneixement i desenvolupament de la llengua i cultura catalanes, especialment des de la perspectiva de les Illes Balears, en tots els mitjans de comunicació social.

Article 28. El català ha d'esser la llengua usual en emissores de ràdio i de televisió i en altres mitjans de comunicació social de titularitat de l'Administració Autònoma o sotmesos a la seva gestió.

El Govern de la Comunitat Autònoma ha d'impulsar la normalització de la llengua catalana a les emissores de ràdio i canals de televisió estatals o privats, a fi de promoure l'ús del català com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Article 29. El Govern de la Comunitat Autònoma garanteix el dret dels ciutadans a esser informats pels mitjans de comunicació social tant en llengua castellana com en llengua catalana.

Els ciutadans tenen dret a utilitzar el català oralment o per escrit, en condicions d'igualtat amb el castellà, en tots els mitjans de comunicació social de les Illes Balears.

Article 30. El Govern de la Comunitat Autònoma ha de dur una política de col·laboració, en matèria de ràdio i televisió, amb altres comunitats autònomes que tinguin el català com a llengua pròpia.

En qualsevol cas, el Govern de la Comunitat Autònoma farà les gestions necessàries per a facilitar als ciutadans de les Illes Balears la recepció d'emissores de televisió en llengua catalana depenents d'altres comunitats autònomes.

Així mateix promourà la normalització lingüística en els centres emissors de RTVE a Balears, a fi d'assegurar una presència adequada del català com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Article 31. El Govern de la Comunitat Autònoma potenciarà la producció i exhibició de pel·lícules realitzades, doblades o subtitulades en català, d'altres mitjans audiovisuals i d'edicions fonogràfiques en llengua catalana.

Igualment ha d'estimular i fomentar amb mesures adequades les representacions teatrals, espectacles i d'altres manifestacions culturals en català.

Així mateix, ha de contribuir al foment del llibre i d'altres publicacions en llengua catalana amb mesures que en potenciïn la producció i difusió.

A tals efectes, el Govern promourà una política de col·laboració amb les institucions d'altres comunitats autònomes, especialment les de llengua catalana.

Article 32. Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.

Les mesures de suport econòmic i material que adopti el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per fomentar els mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana pròpia de les Illes Balears s'han d'aplicar amb criteris objectius i sense discriminacions, dins de les previsions pressupostàries.

(Aquesta llei fou signada el dia vint-i-nou d'abril de mil nou-cents vuitanta-sis per Gabriel Canyelles i Fons.)

Ningú s'haguera cregut que es mal superàs es bé, pensant en temps endarrer que maduràs aquest fruit. Sa llibertat us ha duit una nova invasió; destrucció i corrupció, d'un modo que és molt absurd.

Sa corrupció ha pujat a una molt alta esfera, el jove duu sa quimera de cap a sa diversió. Això, amb il·lusió, assistint a discoteques, aquelles renous xereques, li fan prendre es tremolor.

Sa renou els ha drogat, no poden viure sense ella, han agafada sa quimera, duu auriculars posats els seus cervells viciats, que sense ells no poden viure, això no és cosa de riure. les ha duit s'enfermetat.

Tres quartes parts se pot dir, de joves que estan malalts, ses renous els ha afectats, i no poden desistir, són com aquell fill conill, quan des jas s'aixecarà an es sementer anirà per la seva panxa omplir.

Altre temps dins ses presons, hi duien els delinqüents, que eren tarades gens, amb robos i discussions prenen ses messions, per tot ordre pertorbar, se'ls solien aplicar, molt feixugues condicions.

Se protegeix sa maldat

Climent Garau i Salvà

Una quarta part de gent cobria aquell recinte, sa guarda era petita, d'aquells tarats delinqüents bastaven molt poques gents, per aquell orde guardar sa disciplina allà l'ordenaven els *retens*.

Quedaven ben convidats, per jamai més tornar-hi en compte varen tenir de molt poques amistats, aquell que hagués provocat una petita infracció, li daven cops de bastó que romania molt blan.

Ara s'ha pres es tractat, amb molta correcció los posen televisió, perquè estigui *enterat*, es futbol com ha acabat també s'ambient de defora d'això res ell ho ignora viu amb gran tranquil·litat.

Ara s'ha fet a l'idea dels delinqüents satisfer, per ells poder estar bé, un palau en consciència serà una residència que allà no res mancarà, macropresó se dirà amb tot el digne respecte.

Dins cada macropresó uns quatre mil n'hi cabran, catorze en construiran per resoldre la qüestió. Es compte mos surt rodó, trenta-dos mil n'hi haurà de res se podran queixar, de sa bona direcció.

Un servici hospitalari pel pres bé poder servir, per poder-se entretenir i fer *entreno* usuari, també han fet inventari cobert un poliesportiu, piscines per dit motiu, perquè no passin calvari.

Quaranta hectàrees destinen sense cap cota aprop, aigua que no manqui enlloc, trenta-sis tones precisen per servir ses grans piscines d'aigua ben atemperada de tècnics examinada perquè no hi hagi veixigues.

Si se duu això a efecte enveja a molts farà, com que feina no hi haurà en això tendran respecte cercaran algun concepte per una falta *incurrir*; per anar a residir passant sa vida lliberta.

Sa atenció cridarà a molta de joventut el viure amb plenitud que allà res no faltarà, sa jove podrà entrar en el divertir això se diu un jardí que de tota flor hi ha.

Però qui costetjarà aquesta tan grossa suma perquè de fet mos resulta, que no existeix el manà aquell qui treballarà aquell home industrial un viatge infernal damunt s'esquena durà.

Diran a s'autoritat: has desviada sa ruta perquè de fet mos resulta que protegeix sa maldat es lladre i es drogat i es criminal assassí los hauran de mantenir sa gent que bé ha obrat.

Una guerra la mourà, la gent que ha obrat bé, dirà no han de mester sa gent que en es mando hi ha perd es temps amb so xerrar i canviar de jaqueta sa gent bona d'escopeta aviat s'haurà d'armar.

Polítics que fan comedi gitanos també drogats, els assassins *desalmats*, han pujat a alt criteri, han sembrat un gros desveri a dins sa nostra nació, aquesta situació omplirà gros cementeri.

Les rates i els corruptes d'Espanya

Guillem Crespí Pons

Aquí teniu els corruptes, m'he llegit jo pes diari, i d'ells vull fer un glosari que no posareu en dubtes.

Moltes rates té Espanya també molts de ratolins i lladres que són molt fins que roben amb molta manya.

Fent es tòfol, fent es tòfol, la seva Espanya pelaren j veis en Lluís Roldan sí el sap fer bé an es tòfol.

Pensau amb en Mario Conde que també és un bon bergant, un desfalc va fer an es banc i ara ell mateix "se esconde".

I que me'n direu d'en Joan Guerra, un altre depredador, més ben dit usurpador de doblers ha omplít sa gerra.

Des de Mallorca en Rubí fa moltes de coses rares, si tornen les aigües salades els mallorquins a grapades

ell és de can Barrobí i barbut ell és de bades.

El senyor Marian Ros També és un home corrupte, ara sols manca que es jutge no el doni per enganyós.

Homes poc escrupolosos que ens gosen fer de tot jo les vull dir de rebot que són molt poc vergonyosos.

Són molts els qui no record, no los tenc dins la memòria, tots junts no són més que escòria tot ho duran a la mort.

Hi ha molta corrupció escampada per tot vent, pel llevant i pel ponent dins aquesta nació.

Els qui haurien de dar llum per fer un poble educat i donar-ne claredat són els qui ens donen fum.

I si no ens espavilam quan voldrem no hi haurà temps, ens fotran els nostres bens

Com aprofitar l'aigua

És en temps de sequedat l'aigua hem d'aprofitar, per beure i també cuinar i quedar-ne associats.

L'aigua que ens cau del cel no l'hem de deixar tudar, servesqui per bé emprar que és més bona que la mel.

L'aigua quan cau del terrat la conduïm al torrent, molta set pateix la gent i el líquid està esgotat.

L'aigua hem d'estalviar en que sia gota a gota, a moltes parts es perd tota i és digna d'aprofitar

I com l'hem de recollir? A tots vos suggeriria, un consell vos donaria: cisternes heu de bastir.

Això seria la manera de resoldre aquest problema, creis-me que ho val la pena per beure aigua vertadera.

Si al carrer la tiram se sol perdre quasi tota, no se'n perdria cap gota si tots bé l'arreglem.

Quan hi ha solidaritat les coses s'aconsegueixen, moltes més se'n destrueixen quan no hi ha germandat.

Si volem solucionar aquest problema tan greu, cada qual per compte seu comenci a treballar.

L'aigua, vertader tresor molt digne d'apreciar, no l'hem de *despreciar*, és més gelosa que l'or.

Ja me direu bons senyors, si ens arribava a mancar seria de lamentar, molt apreciats lectors.

I ara, per acabar, el problema és molt obscur, si lluitam tots és segur l'aconseguiem arreglar.

RESTAURANT
Es Clàssic

Autèntica cuina mallorquina
Menjador privat.
Dinars d'empresa
C/. Metge Josep Darder, 21
Tlf.: 24 32 98. Ciutat

RESTAURANTE
Casa Jacinto

C/. Barranc, 20. Tlf.: 40 18 58. Gènova

JOE'S BAR RESTAURANT
Peix fresc. Menú a 750 ptes.
Carrer Terral, 3. Tlf. 26 33 55
S'Arenal de Mallorca

RESTAURANT S'HOSTALOT
Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

BAR CENTRAL
Menjars, tapes variades
entrepans
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tlf.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

RESTAURANT
SES COVES DE GENOVA
BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELÍCIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45 Tlf. 40 23 87 GENOVA

CHINA
RESTAURANT
ORIENTAL

C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

BAR - RESTAURANTE
LA BANDEJA

Pollastre a l'ast, frit mallorquí, albergínies farcides, llengua amb tàpares... Menú a 700 ptes.
C/. Terral, 40.
Tlf. 26 87 84. S'Arenal de Mallorca.

MUSIC BAR LITA

Podeu passar la nit cantant en el karaoke i ballar al so de la música en viu d'en Fernando i en Manuel. També trobareu na Sònia i na Sherley. Vos esperam a tots a partir de les 9'30 cada vespre
Carrer Virgili, 2. Can Pastilla

Restaurant *Ca's Carbone* Dimarts tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Restaurant Graella Merendero
Formatges, patés, amanides... Carns al pes.
Des de les 12 del migdia a les 3 de la matinada
C/. de la Garça, 14. Tlf. 26 32 32 - 26 68 05.
Can Pastilla

BINISSALEM

Bar restaurant CAN PEP DES PLA
A 80 metres de la carretera
Fàcil aparcament
Avinguda d'Antoni Morel, s/n.
Tlf. 51 13 95

MESON RESTAURANTE
bahía grande

Bodes, comunions, banquets.
C/. Admirall Moreno, s/n.
Tlf. 74 11 91.
Badia.

TEXTIL HOGAR HOTEL, S.L.
Suministram a hosteleria i venem al públic:
Llençols, tavalloles, estovalles, torcaboques, cortines, tapisseria...
Carrer d'Aragó, 240. Tlf.: 24 62 96.
Fax 249059. 07008 Es Vivero

Restaurant Mesón
Ca na Lina
CUINA MALLORQUINA E INTERNACIONAL

C/. Amilcar, 14 - Telf: 49 27 64

S'ARENAL DE MALLORCA

Bar restaurant
Caldentey
Menjars casolans, tapes variades
Carrer de Manacor, 127.
Tlf.: 27 10 59.
Ciutat

La Mejillonera
Direcció
JUAN Y MIGUEL
Carrer Nanses-Tlf. 490703
Just devora el Club Nàutic de Can Pastilla

RESTAURANTE
La Torre de S'Algo
CORNALÓ

ARRÒS BRUT • PORCELLA TORRADA • ESCALDUMS
CARXOFA FARCIDA DE BACALLÀ • ALBERGINIES FARCIDES
PISCINA • MARTES CERRADO
Amistat, 23 • Tel. 52 63 00 • SANT JOAN

Restaurant
Binicomprat
Banquets de negocis, noces i comunions.
Carretera de Manacor, km 21'70. Tlf 12 54 11

Llet del dia, llet pasteuritzada, llet amb cacau, suc de taronja. Preu per preu, comprau productes mallorquins. Demanau-los a la vostra botiga o supermercat habitual.
Hort de Can Sastre.
Tlfs. 26 38 14 - 49 11 51. Fax 491801

Sempre menjareu bé
aquí que l'amo és cuiner

Restaurant
CURRY

Arxiduc Lluís Salvador, 14
Tel. 75 10 56
07004 PALMA - MALLORCA

PASTISSERIA
especialitats en pastisseria artística

Els pastissos

Guny Guol

C/ Gumersindo, 26
Tel. 20 11 02
CIUTAT

CAN TOMEU

Gelat mallorquí - Xocolata a la tassa - Quartos i pastissos.

Plaça del Cardenal Reig, 6. Tel. 299097.
CIUTAT DE MALLORCA.

Bon profit.
Menjars preparats. Pollastres a l'ast

Carrer Provença, 2. Tel. 750034. Ciutat

Zoldos

FRAU

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

Cartes al director

Els defensors de la fracassada política carrillista ataquen a Miquel López Crespí

Mitjançant aquesta carta voldria expressar la meua sorpresa en constatar els barroers atacs que senyors com Antoni Thomàs, Albert Saoner o Ignasi Ribes dediquen —defensant Carrillo— a tots els homes i dones que, des de l'esquerra revolucionària lluitàvem per la llibertat, la República —que ells traïren— i el socialisme (que sempre atacaren). És una brutor inclassificable —i cap dels republicans que encara quedam ho hauria de consentir— que ens diguin als antifranquistes que no érem del seu partit que (els grups esquerrans) "foren utilitzats, més d'una vegada, per a tractar de debilitar des del franquisme sociològic, i de vegades des del franquisme policíac, el Partit Comunista". Tothom sap que amb aquesta mena d'afirmacions el PCE exterminà a la Catalunya de l'any 1937 el POUM i el gran dirigent obrer català Andreu Nin. Considerar "agent de la policia" qui no pensa o no actuava com els defensors del carrillisme no té cap mena de lògica i la mentida dels Ribas/Saoner només produeix fàstic i indignació. Ningú mínimament format o coneixedor de la història no pot creure que Nin en el 1937 o els revolucionaris mallorquins que no traïrem la lluita per la República, l'auto-determinació i el socialisme ens pagava la policia de Franco. La mentida és tan evident que va riure.

M'admira també la confusió política d'aquests fervents defensors de la política claudicant del carrillisme davant el franquisme (varen vendre quaranta anys de lluita del poble per una poltrona). En la seva carta contra el company M. López Crespí (UH-28-4-94) comparen Andreu Nin (el dirigent del POUM assassinat d'un tret al clotell per la direcció del PCE a Madrid l'any 1937) amb Dimitrov (un sicari a les ordres de Stalin). És d'ignorants comparar la víctima amb els

botxins. Sembla mentida que hagin estudiat història! El mateix podem dir de comparar el gran poeta Vladimir Maiakovski amb Dimitrov. ¿Què tenen a veure un poeta revolucionari que es va haver de suïcidar perseguit per la policia política de Stalin amb Dimitrov? ¿Confusió intencionada? ¿Ignorància històrica? Els Ribas, Saoner, Carbonero o Riutords, s'han lluitat amb aquesta demostració ben palesa de mala intenció contra qui (en López Crespí) sempre ha ajudat a tots els grups d'esquerra mallorquins. Una veritat que tothom sap a Mallorca.

Volia saludar des d'aquestes pàgines la valenta obra de l'autor pobler que, en un llibre vibrant, ens fa recordar aquella època exultant en la qual la majoria dels que han insultat l'honorat treball de M. López Crespí signaren els anti-obrers Pacte de la Moncloa i enterraren la bandera de la República, per la qual lluitaren i moriren generacions d'homes i dones d'arreu de l'estat. Enlairar la bandera de Franco i portar-nos l'actual corrupció política ha estat tot el que aquests "senyors" han aconseguit traint la lluita popular. Enhorabona pels resultats obtinguts amb la defensa del carrillisme! Un subscriptor de l'Estel

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8
Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

POLLASTRES TORRATS
Manolo

Ca'n Cunill

Conills i porcelles a l'ast (per encàrrec)
Especialitats: Pizzes. Pollastres a l'ast. Frit.
Revoles. Paelles (per encàrrec)

TOT LLEST PER ENDUR-SEN
C/. Jafuda Cresques, 16 (devora plaça Obelisc)
Tlf. 75 48 18. Ciutat de Mallorca

Restaurant
Maracaibo

Tapes i cuina mallorquina. Menú diari.
C/. Can Pastilla, 57.
Tlf 26 30 17. Can Pastilla

BON PROFIT

Menjars preparats
Pollastres a l'ast
Provença, 2
Tlf 75 00 34. Ciutat

Tania

Estudi de ballet

Juny - juliol, curs de Jazz per adults.
Matrícula gratuita. També feim: Preparació d'examins de ballet, gimnàstica de manteniment, gimnàstica rítmica, ritme i psicomotricitat, ballet clàssic, taekwondo.
Carrer del Balmes, 65
Tlf 29 95 15 Ciutat de Mallorca

MOLT FRED

Reparacions de rentadores, frigorífics, aire condicionat, maquinària d'hosteleria...
Carrer de Cannes, 34. Tlfs 74 33 02 - 74 16 74
S'Arenal de Mallorca

Automòbils
PLA DE NA TESA

Compra i venda de vehicles
C/ Weyler, 12. Tel. i Fax. 600445
Pla de na Tesa.

REFORMES D'OBRA

EN GENERAL

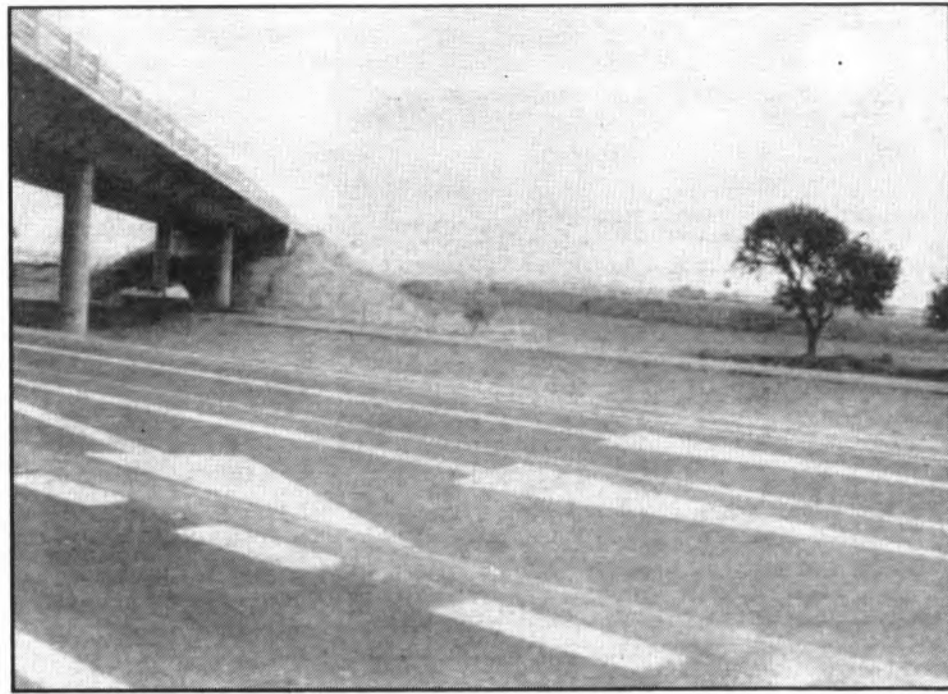
Alicatats, enrajolats, etc.
Manteniments de comunitats sense pagar quotes
C/. Moises, 4. Tlf 49 26 78
07007 Es Coll d'en Rabassa

Així el corrupte Cañelles afavoreix les empreses estrangeres i perjudica les empreses mallorquines

Per a l'empresa mallorquina, MINIMAX, tant el govern Cañelles o el batle Fageda, tots dos del PP, es neguen a instal·lar un miserable semàfor. Què passa aquí? És que ALCAMPO ha untat les corrioles i ha pagat comissió i MINIMAX no?

Per a l'empresa estrangera ALCAMPO, el govern Cañelles va construir una desviació a l'autopista Palma - Inca.

L'Estel de Mallorca
La revista que diu el que els mallorquins pensen, i no s'atreveixen a dir.
Subscribiu-vos-hi. Tlf.: 265005

L'ESTEL
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:..... D.P.

Població:..... Tel.:.....

M'interessa una subscripció:

SEMESTRAL 1.500 PTS
Rebut domiciliari a un banc

Banc:

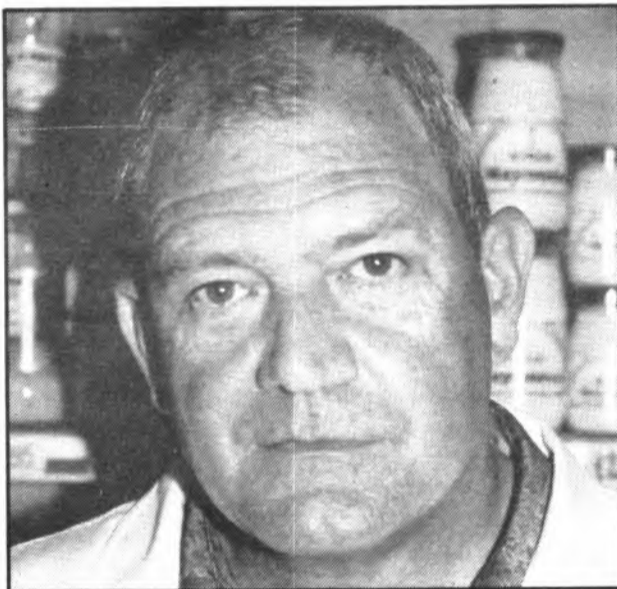
Direcció:.....

N.º entitat:..... N.º suc.:.....

Compte n.º:.....

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30 - S'Arenal

Josep Martí (botiguer). Les grans superfícies es carreguen el comerç tradicional mallorquí. Aquesta gent que comanda no ens estima. Hem de votar UM, que defensa Mallorca.

Carme Pereta (botiguera). Aquesta gent del Govern Balear no estima el comerciant mallorquí. Els hem de treure a fora votant partits nacionals mallorquins com el PSM, UM o ERC.

EMBULLS !

Es Gall 16.V.1994

A sa plaça d'Es Toros hi ha un guàrdia civil que festeja una pepa, na Joanaina d'es fil.

I què direm d'en Cañ-ellas? Governar com un de tants, dels doblers de tots fa estrelles per comprar els seus votants.

Les subvencions són bona eina per treure vots dels vellets; però res fa per dar feina als mallorquins jovenets.

Ell no vol cap argolla ni cap control que el destap ni ara en el túnel de Sóller. Farà embulls? Sols Déu ho sap!

Mallorca ben poc li importa i així la ven als estranys; d'es Trenc obri en bat la porta, si són rics, als alemanys.

De Mallorca bons veïns, ja és hora d'obrir els ulls, ja és hora de veure quins polítics no fan embulls...

Cal un partit nacional amb aquest lema cabdal: "Mallorca, pels mallorquins!"

A sa plaça d'Es Toros no hi ha el guàrdia civil; perquè cerca un "Rei d'Oros" que ha embullat tot el fil.